Sfântul Irodion “Luceafărul de la Lainici”– Viaţa, acatistul şi paraclisul

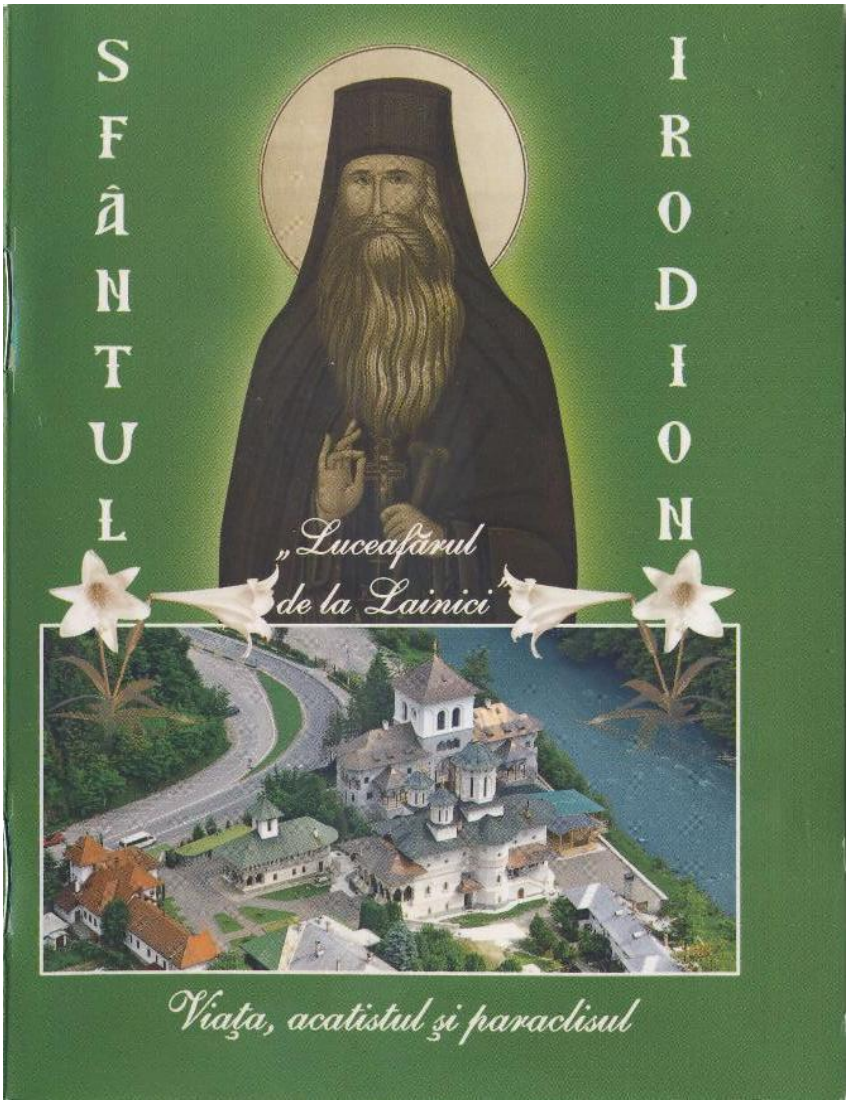

Arhimandritul Ioachim Pârvulescu, stareţ al Mănăstirii Lainici - Viaţa, acatistul şi paraclisul Sfântului cuvios Irodion de la Lainici

Index

Cuvânt înainte 2
Viaţa Sfântului Irodion, stareţul de la Lainici 6
Cum şi când se poate citi acatistul şi paraclisul Sfântului Irodion 12
Acatistul Sfântului cuvios Irodion de la Mănăstirea Lainici 15
Paraclisul Sfântului cuviosului părintelui nostru Irodion de la Lainici 28
Imagini diverse 40

Protosinghel Irodion Ionescu, stareț al Mănăstirii Lainici (1854-1900). Duhovnic al Sfântului Calinic de la Cernica, supranumit „Luceafărul de la Lainici”
Reproducere după fotografia originală a Sfântului la anul 1894

Cuvânt înainte

Începând cu data de 1 mai 2011 calendarul Bisericii Ortodoxe Române s-a îmbogăţit cu adăugirea unui alt sfânt, prin excelenţă, din neamul românesc, care a trăit în veacul al XIX-lea, Sfântul Irodion “Luceafărul de la Lainici”.

În prezenţa a peste 10.000 de credincioşi, P.F. Părinte Patriarh Daniel, înconjurat de un sobor de 23 de ierarhi şi preoţi a proclamat canonizarea oficială a Sfântului Cuviosului Părintelui nostru Irodion, stareţul de la Lainici. Această minunată şi binecuvântată zi de 1 mai 2011 rămâne o dată memorabilă atât în istoria Bisericii Ortodoxe Române, cât şi în istoria Mănăstirii Lainici. De aceea îi mulţumim Domnului că ne-a învrednicit să fim martorii şi contemporanii acestui eveniment care se întâmplă foarte rar.

Sfinţii sunt atât cei canonizaţi oficial, cât şi cei încă necanonizaţi, atât cei ştiuţi, dar încă necanonizaţi, cât şi cei neştiuţi şi necanonizaţi. Numărul lor este nemărginit şi necunoscut de către noi cei ce mai trăim încă pe pământ. Cei menţionaţi în calendar sunt o mică parte din nenumărata mulţime a Sfinţilor din ceruri, pe care numai Domnul Dumnezeul nostru îi cunoaşte şi îi ştie. Este o mare binecuvântare să ne împrietenim cu sfinţii încă de aici de pe pământ, să-i cinstim şi să-i rugăm pentru mântuirea noastră. De asemenea este o uriaşă întunecime pentru acei sărmani oameni care nu s-au împrietenit cu nici un sfânt. Nu au strigat niciodată la vreun sfânt. Nu au fost simţitori la marea sensibilitate pe care sfinţii din ceruri o au faţă de noi, oamenii de pe pământ.

Sfinţii sunt reperele morale spre care trebuie să tindem şi noi, să-i avem ca exemple ale vieţii noastre. Ei sunt aceia care l-au avut pe Hristos ca model, au trăit, au experimentat dragostea lui Hristos şi au biruit, au câştigat cununa vieţii veşnice. Deci ei au dobândit această "tulburătoare" şi paradoxală experienţă a Sfinţeniei. De aceea, noi avem acest privilegiu de ai avea ca repere şi modele morale ale vieţii noastre.

În general, toţi sfinţii au suferit mult, au răbdat la nesfârşit, i-au compătimit pe oameni, s-au smerit şi au dobândit fiecare, pe măsura nevoinţei lor, din virtutea infinită a dragostei. "Dai voinţă, iei putere", "Dai sânge şi iei duh", "Dăruind vei dobândi ", "Nu ai ceea ce ai, ci ai ceea ce dai." Sunt cuvinte ale sfinţilor ce au exprimat trăirea evanghelică a dragostei lui Hristos.

Sfântul Irodion este prin excelenţă un sfânt român din secolul al XIX-lea, care s-a format duhovniceşte în şcoala isihastă cernicană practicând "rugăciunea inimii", "rugăciunea minţii" sau "rugăciunea lui Iisus".

Luând de tânăr jugul stăreţiei, nu a fost lipsit de inevitabilelele ispite din partea celor păstoriţi. De cinci ori a fost nevoit să demisioneze din stăreţie datorită multei sale smerenii. Nu voia să supere sau să deranjeze pe nimeni cu nimic, nici măcar cu vreun cuvânt. De aceea la scurt timp, imediat după demisie, îl rugau să revină la stăreţie.

Sfântul Irodion a trăit într-o uriaşă tensiune duhovnicească. Puţină lume înţelege că sfinţenia se dobândeşte prin multă suferinţă, jertfă, răbdare, smerenie şi dragoste. Sfântul

lasă totul de la el ca să le dobândească pe toate. Prin această atitudine dezarmează orice inamic şi-l face să se predea singur.

Am descoperit recent (2008), în urma unor săpături, în jurul bisericii vechi, pentru a drena infiltrarea apelor şi a fixa paratrăznetul în pământ, cărămida şi scheletul unui părinte contemporan cu Sfântul Irodion, din care am constatat, din documente, că acest părinte l-a subminat pe stareţul Irodion şi i-a luat locul în stăreţie. După un an şi jumătate a şi murit. L-a pedepsit Dumnezeu la foarte scurt timp. Sfântul Irodion, cu siguranţă, nu a vrut lucrul acesta, dar aşa a hotărât Dumnezeu.

Sfântul Calinic nu l-a numit întâmplător „Luceafărul de la Lainici", deoarece cu adevărat strălucea ca un luceafăr prin multă nevoinţă şi smerenie. De aceea l-a şi luat mai târziu ca duhovnic, venind foarte des la Sfântul Irodion pentru sfat şi spovadă.

Sfântul Calinic, coborând împreună odată de la schitul Locurele, care este situat deasupra Lainiciului în munţi, a cunoscut în vedenie, cu duhul, moartea stareţului Nicandru de la Cernica, pe care îl lăsase stareţ în locul său. Această apropiere între Sfântul Irodion şi Sfântul Calinic, ne confirmă ideea că sfinţii se nasc din alţi sfinţi. Harismele şi marile daruri se transmit prin ucenicie şi prin reciprocitate de la unul la altul. Acestea sunt mari taine nedesluşite raţional, dar deductibile duhovniceşte.

Înainte de momentul dezgropării moaştelor Sfântului Irodion (10 aprilie 2009), le-am recomandat tuturor părinţilor şi fraţilor din mănăstire, pe lângă postul de alimente de câteva zile, să zică şi rugăciunea insistentă la Sfântul Calinic, astfel: "Sfinte ierarhe Calinic, dacă este voia lui Dumnezeu, descoperă sfinţenia Cuviosului Irodion". Am citit cu toţii şi Acatistul Sfântului Calinic, şi s-a văzut că a fost voia sfântului să se descopere, şi s-a descoperit. Au fost trăite în acea zi momente de înaltă tensiune, de-a dreptul inimaginabile.

S-a petrecut o mare minune pentru viaţa Mănăstirii Lainici. Din ziua aceea s-a observat că s-a schimbat ceva în mănăstire. La câteva ceasuri de la dezgropare a venit cineva cunoscut care ne-a zis: "Părinte, observ că s-a schimbat ceva aici în mănăstire, simt ceva pe care nu pot să-l descriu, simt un mare har care pluteşte peste această mănăstire. Cu adevărat, acelaşi lucru l-am simţit şi noi. În acea zi parcă pluteam. Pierdusem noţiunea timpului şi spaţiului. A fost o mare revărsare de har.

Sfântul Irodion a vrut să se descopere, şi cu adevărat, s-a descoperit în mare taină "Lucefărul de la Lainici". De atunci avem această comoară, pe care trebuie să o intreţinem permanent. Candela trebuie să ardă continuu. în raport de credinţă, de evlavia şi rugăciunea noastră se păstrează candela aprinsă.

Sfântul Irodion răspunde cu certitudine la orice strigăt al nostru către el şi ne îndeplineşte orice rugăminte pe care o avem. De aceea am hotărât să tipărim în format mic acest Acatist şi Paracalis al Sfântului Irodion spre a fi la îndemâna tuturor.

Textul Acatistului şi Paraclisului Sfântului Irodion au fost compuse în taină cu un an de zile înainte de descoperirea moaştelor, fără să cunoască intenţia de canonizare, de către protopsaltul Silviu Marin din Bucureşti din evlavia ce-o avea către Sfântul, socotind acest lucru ca o mare minune a Sfântului.

De asemenea tot ca o mare minune a Sfântului Irodion, socotim şi vedenia unei maici, cu un an de zile înainte de aflarea moaştelor, în care i-a spus Sfântul că „la anul viitor părintele stareţ îmi va face haine noi". Adică descoperirea moaştelor şi punerea lor în raclă nouă la închinare în biserică.

Rugându-ne cât mai des vom simţi prezenţa şi ajutorul său, intrând în comuniune haricâ cu el.

Dorim din toată inima ca Sfântul Irodion să fie ocrotitor, mijlocitor în ceruri înaintea tronului Sfintei Treimi tuturor celor care îl vor cinsti şi vor cere ajutorul lui.

Sfinte Preacuvioase Părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

„ În biserica din ceruri slujind acum Sfinte Irodioane, părinte, şi cu vrednicie locuind împreună cu Sfântul Calinic, lumină neînserată, te rugăm cu căldură mijloceşte la Tatăl Cel Ceresc pentru sufletele noastre să aflăm milă şi har în vremea judecăţii " (Icosul 7, din Acatistul Sfântului Irodion)

Stareţ, Arhim. Ioachim Pârvulescu
Mănăstirea Lainici - 1 octombrie 2011

Viaţa Sfântului Irodion, stareţul de la Lainici

S-a născut în 1821, la Bucureşti, primind la botez numele de Ioan. Pe la vârsta de 20 de ani intră ca vieţuitor la Mănăstirea Cemica, atras fiind de viaţa isihastă ce se trăia aici, sub oblăduirea stareţului Calinic.

În 1846 este tuns în monahism, primind numele de Irodion. Odată tuns în monahism, tânărul monah Irodion conştientizează marea vocaţie la care a fost chemat adăugând nevoinţă peste nevoinţă. Era foarte iubitor de fraţi, avea multă smerenie, nu discredita pe nimeni niciodată, se ferea de orice vorbire de rău, se lupta cu gândurile negative care veneau asupra lui de la cel rău, postea foarte mult, dormea doar 3-4 ceasuri pe noapte şi făcea sute de metanii pe zi şi nu lipsea de la nici o slujbă din biserică. Prin aceste nevoinţe devine foarte iubit de toată obştea, impunând mult respect şi apreciere.

În septembrie 1850, stareţul său Calinic este hirotonit episcop la Râmnicu Vâlcea unde şi-a luat cu el mai mulţi ucenici pentru a-i fi de ajutor în refacerea episcopiei amintite, ce se afla într-o vizibilă decădere.

Printre ucenicii luaţi era şi monahul Irodion pe care-1 va detaşa pe la sfârşitul anului 1851 la Schitul Lainici de pe Defileul Jiului şi pe care-1 va hirotoni ca diacon şi apoi ca preot în anul 1853, numindu-1 ecleziarh. Iar în 1854 îl numeşte stareţ la schitul Lainici.
între anii 1854-1900, stareţul Irodion a păstorit 41 de ani acest schit, cu cinci mici întreruperi. A fost cel mai longeviv stareţ al schitului Lainici din toate timpurile, duhul său rămânând imprimat până azi în acest binecuvântat loc.

Sfântul Calinic, după moartea duhovnicului său, îşi ia ca duhovnic pe ucenicul său Irodion, stareţul de la Lainici. Astfel ucenicul devine avvă, iar avva devine ucenic. Nu după mult timp, fiind cucerit de evlavia sa, Sfântul Calinic îl va numi „Luceafărul de la Lainici”.

Simţea o mare uşurare, avea o aleasă încredere şi deosebită apreciere la adresa stareţului Irodion. ***Noi, cei de azi, ne-am întrebat: De ce l-a numit „Luceafăr”?*** Răspunsul l-am găsit la Sfântul Ioan Scărarul, în Filocalia, vol. IX, în care se pomeneşte că cei ce se nevoiesc foarte mult sunt asemănaţi “Luceafărului”. Datorită multor nevoinţe se luminează şi strălucesc precum luceafărul răspândind multă lumină în jurul lor. „Altul este cel ce are pe tiran legat prin nevoinţe, altul cel ce-l are legat prin smerenie şi altul cel ce-l are legat prin descoperire dumnezeiască. Cel dintâi se aseamănă luceafărului; al doilea, lunii pline; iar al treilea, Soarelui atotstrălucitor. Dar fiecare din ei are petrecerea în ceruri. Precum din zori iese lumină, iar din lumină răsare soarele, aşa trebuie să înţelegem şi să vedem şi pe cei amintiţi”. Filoc., Vol. IX pag. 218.

Iar părintele Stăniloaie face următoarea notă de subsol la aceste paragrafe: ‘‘Sau precum din zori iese lumina, aşa şi din nevoinţă, smerenia. Şi precum din lumină, soarele, aşa şi din smerenie se iveşte în om iluminarea dumnezeiască, care îi aduce culmea curăţirii. Pe toate treptele omul e însoţit de o lumină dumnezeiască, fiind în simţirea prezenţei lui Dumnezeu, dar în diferite grade ”.

Sfântul Calinic, episcopul Râmnicului, venea foarte des la Lainici, la ucenicul său, pentru sfat şi spovadă. Se cunoaşte faptul că spre sfârşitul vieţii avea la sufletul său acea triadă de mănăstiri - Cemica, Frăsinei şi Lainici, la care ţinea foarte mult şi pe care le susţinea în rugăciunile sale.

Cuviosul Irodion, ca toţi marii sfinţi, a avut foarte multe ispite din partea confraţilor săi, dar el, formându-se în duhul isihast cernican, le biruia prin smerenie şi prin răbdare. Cu cât înainta în virtute, cu atât i se înmulţeau ispitele, călindu-se în ele precum aurul în topitoare. Acesta este paradoxul sfinţeniei: suferinţa şi răbdarea.

Stăreţia nu înseamnă doar conducere, în termeni moderni “management”, ci înseamnă asumarea unei cruci de mare responsabilitate faţă de ucenici. Omul, fiind din fire, datorită păcatului strămoşesc, înclinat spre rău, atât cel care porunceşte cât şi cel care trebuie să asculte este luptat de ispita mândriei. Dacă nu este format să conştientizeze această luptă, produce multă suferinţă celor din jurul său.

Foarte repede îşi duce faima atât în Oltenia cât şi dincolo de Carpaţi, în Transilvania imperiului Austro-Ungar. Devenise făcător de minuni din viaţă. Avea puterea de a alunga duhurile necurate din oameni, îi radiografia la prima vedere, spunându-le păcatele lor şi cele ale înaintaşilor lor, având harisma înainte vederii.

***

La un moment dat, o femeie ce locuia în munţii de pe lângă Lainici, îi aduce în dar un vas cu lapte. Cuviosul îi refuză categoric vasul cu lapte spunându-i că nu-l primeşte deoarece nu-i de la capra ei.
- Ba nu, părinte, de la capra mea este. L-am muls acum, este proaspăt. Deci vă rog să-l primiţi!.
- Nu, femeie, nu-l primesc pentru că nu mai este cu adevărat de la capra ta. Aseară ai dat-o diavolului şi foarte des ai acest obicei rău. De aceea pentru că ai dat diavolului capra, laptele nu mai este al ei, ci al diavolului. Te rog iartă-mă, dar nu-l primesc!
Vădită fiind femeia de păcat, s-a întors acasă cu laptele cerându-şi iertare şi fagăduindu-i că nu va da celui rău niciodată.

&&&

În felul acesta se observă deci cum stareţul Irodion era văzător cu duhul. Foarte multă lume venea să-i ceară sfat găsind răspuns şi rezolvare la orice problemă din viaţa lor. Unii se vindecau de neputinţe, alţii de patimi. Fiecare îşi găsea alinare într- un fel sau altul.

Pe 3 mai 1900 cuviosul Irodion se mută la Domnul. La 7 ani de la mutarea sa la Domnul, stareţul Teodosie Popescu, la insistenţele ucenicului cuviosului Irodion, ieromonahul Iulian Drăghicioiu, cere episcopului Râmnicului blagoslovenie pentru a-1 dezgropa. Aceasta era o foarte veche tradiţie monahală, care se păstrează mai ales în Muntele Athos, până azi. La şapte ani de la moartea monahului, se dezgroapă şi i se face din nou slujba înmormântării, după care osemintele se aşază în osuar sau gropniţă (acolo unde există). Aşa s-a petrecut şi cu trupul cuviosului Irodion.

Este dezgropat, însă cu toţii au rămas surprinşi, deoarece trupul era întreg şi neputrezit. Au înştiinţat episcopului faptul acesta, la care episcopul ar fi exclamat: „Aista mi-ai fost, Irodioane" (adică: „chiar aşa sfânt cu adevărat mi-ai fost, Irodioane "n.n.)

I-au făcut slujba înmormântării şi l-au pus în mormânt, deoarece Lainiciul. nu avea osuar sau gropniţă, cum aveau alte mănăstiri mai mari, pentru a fi puse acolo. Cuviosul Irodion fiind în viaţă, a profeţit că la câţiva ani de la mutarea sa la Domnul, Lainiciul va fi pustiit, şi va fi un mare prăpăd pe Valea Jiului, unde vor muri mii de oameni, ceea ce s-a şi întâmplat în primul război mondial. „Fiii mei, să ştiţi că puţin după ducerea mea, schitul acesta va rămâne mulţi ani pustiu. Voi, însă, îngropaţi trupul meu şi nu uitaţi legămintele călugăreşti ce le-aţi dat lui Hristos" (Ioanichie Bălan, Patericul românesc, pag. 472).

Între 1916-1918, în Mănăstirea Lainici a fost ocupaţie germană. În acest război mondial ucenicul cuviosului Irodion, ieromonahul Iulian Drăghicioiu este luat prizonier de către armatele germane, deportat în Germania, unde a şi murit în lagăr ca martir. Fotografia părintelui Iulian ne-a fost dăruită în anul 2008, cu un an înainte de dezgropare, de către o strănepoată de-a dumnealui, socotind această descoperire ca o mare taină ce se vrea desluşită şi ca o întregire a familiei monahale de la Lainici.

La mormântul Părintelui Irodion se făceau minuni, se vindecau demonizaţii şi se alungau duhurile necurate. Veneau oameni atât din Regat, (Oltenia şi Ţara Românească) cât şi din Transilvania pentru a-şi alina durerile şi suferinţele.

În 1929, este numit stareţ la Lainici Părintele Visarion Toia, având alături de el un grup de 6 monahi de la Frăsinei. Printre monahii veniţi cu Părintele Visarion erau Calinic Cărăvan, următorul stareţ isihast (1952-1975), Părintele Nicodim Sachelarie, Părintele Gherontie Ghenoiu şi alţii.

Întrucât la mormântul cuviosului Irodion se făceau multe minuni, vrăjmaşul diavol, sub masca evlaviei, a îndemnat pe diverse persoane (probabil şi clerici) să dezgroape mormântul şi să sustragă părticele din moaştele cuviosului. De aceea părintele Visarion găsind această situaţie neplăcută, a dezgropat pentru a doua oară moaştele prin anii 1930 (prima dezgropare având loc în 1907). Am putea numi aceasta ca o a doua aflare a moaştelor cuviosului Irodion. A pus moaştele într-un alt sicriu mai mic şi le-a îngropat la o adâncime de 2,5 metri. La fundul gropii de aproape 2 metri adâncime a săpat o altă gropiţă mai mică de 1,2/0,7 metri, a pus sfintele moaşte în acel sicriu mai mic, le-a îngropat, a pus pământ normal peste ele, iar la adâncimea normală a unei gropi, de 1,8-2 metri a presărat alte oseminte de la alt părinte pentru a deruta pe toţi potenţialii viitori căutători de sfinte moaşte.

Toate acestea le-a făcut într-un mod extrem de discret. Nu ştim dacă următorul stareţ, Calinic Cărăvan a ştiut această taină. Cert este că celălalt stareţ de după părintele Calinic, părintele Caliopie (1975-1985) a făcut săpături ca să dezgroape sfintele moaşte prin 1983. A săpat la aproape 2 metri, adâncimea unei gropi normale, a găsit acele oase puse la derută, a astupat groapa şi a închis subiectul cu multă dezamăgire că nu a găsit Sfintele moaşte.

După 1990, cei care au rămas în Lainici au fost învinuiţi, acuzaţi de diferite persoane „evlavioase" din diverse zone ale ţării că nu vor să dezgroape sfintele moaşte. Se ştia că s-a încercat de către Părintele Caliopie în 1983, dar nu se putea spune că nu s-au găsit, deoarece s-ar fi produs confuzie şi necredinţă. Au fost suportate toate acele insulte şi s-a aşteptat momentul.

Mitropoliţii Olteniei de după 1990, Î.P.S. Nestor şi Î.P.S. Teofan au dorit să canonizeze pe cuviosul Irodion cercetându-i viaţa plină de sfinţenie, însă probabil nu se împlinise numărul de rugăciuni.

Noul mitropolit al Olteniei de după anul 2008 Î.P.S. Irineu, având evlavie specială la Sfântul Calinic şi implicit la duhovnicul său, cuviosul Irodion a purces la demararea procesului de canonizare (cercetare istorică şi dezgroparea mormântului).

În ajunul Sfântului Calinic, pe 10 aprilie 2009, cu post de câteva zile înainte şi cu rugăciune asiduă, însuşi mitropolitul Irineu împreună cu obştea mănăstirii au participat la dezgropare. Ajungând la aproape 2 metri adâncime s-a dat de acele oseminte străine.

A fost un examen foarte greu, îi cuprinsese pe toţi deznădejdea că nu s-a găsit ceea ce se căuta. Î.P.S. mitropolit Irineu a poruncit să se sape în continuarea mormântului, cu toate că era iarbă, însă spre surprinderea tuturor s-a dat de un schelet întreg. Iniţial s-a crezut

că acesta este, aşadar dezamăgire. Era un alt vieţuitor, aşa cum scria pe cărămida de sub cap: „Mitrofan schimonahul 1865”.

Î.P.S. mitropolit Irineu a poruncit să se sape în partea opusă la celălalt capăt al mormântului. La 2 metri adâncime s-a dat de alte oseminte mai vechi la care se pare că se mai umblase.

Deznădejde şi dezamăgire i-a cuprins pe toţi. Deja se săpaseră 3 morminte la rând, unul în continuarea celuilalt. Se făcuse o groapă imensă de 6 metri lungime, 2 metri adâncime şi 1,5 metri lăţime. Toţi se rugau cum puteau şi cum ştiau. Se părea că se năruie orice speranţă. La fundul gropii centrale era, pământul mai moale, s-a început evacuarea lui şi, mare surpriză, se întrezărea conturul unei alte gropi mai mici. Au început să apară semne. S-a găsit la 2,1 metri adâncime un toc de bocanc după care au început să apară cuie ce erau aproape descompuse de rugină.

Primul impact vizual pozitiv a fost în momentul când a apărut prima parte din sfintele moaşte. Aveau o culoare maronie-portocalie. În al doilea, rând erau nefireşti de uşoare, ca un pai, ca o bucăţică de hârtie. Iar în al treilea rând au început să emane un miros plăcut, în cele din urmă, s-a găsit şi cărămida ce i-a fost pusă sub cap cuviosului Irodion.

Astfel s-a descoperit marea comoară ascunsă intenţionat a doua oară, prin anii 1930, la aproape 2,5 metri adâncime. S-a descoperit, în parte, marea taină a „Luceafărului de la Lainici”.

După 109 ani, Sfântul Irodion se lasă a fi descoperit pentru a treia oară. O putem numi a treia aflare a moaştelor Sfântului Irodion de pe data de 10 aprilie 2009. De data aceasta au fost puse într-o raclă la închinare în biserică spre folosul duhovnicesc al tuturor doritorilor şi al cinstitorilor sfinţilor din ceruri.

Sfântul Calinic l-a numit pe cuviosul Irodion „Luceafărul de la Lainici” deoarece cu adevărat a fost un mare luceafăr, un mare luminător şi rugător.

Sfântul Irodion este ultima verigă a lanţului neoisihast românesc din secolul al XIX-lea. Neoisihasmul românesc începe la sfârşitul secolului al XVIII-lea prin Vasile de la Poiana Mărului, Sfântul Paisie Velicikovschi stareţul de la Neamţ, Sfântul cuvios Gheorghe de la Cernica, Sfântul Grigorie Dascălul, Sfântul Calinic de la Cernica şi continuă cu Sfântul cuvios Irodion, stareţul de la Lainici.

Îi mulţumim Sfântului prea cuviosului Părintelui nostru Irodion pentru că a acceptat a fi descoperit de nevredniciile noastre pentru a treia oară şi-l rugăm fierbinte să mijlocească şi pentru noi înaintea Prea Sfintei Treimi. Amin

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

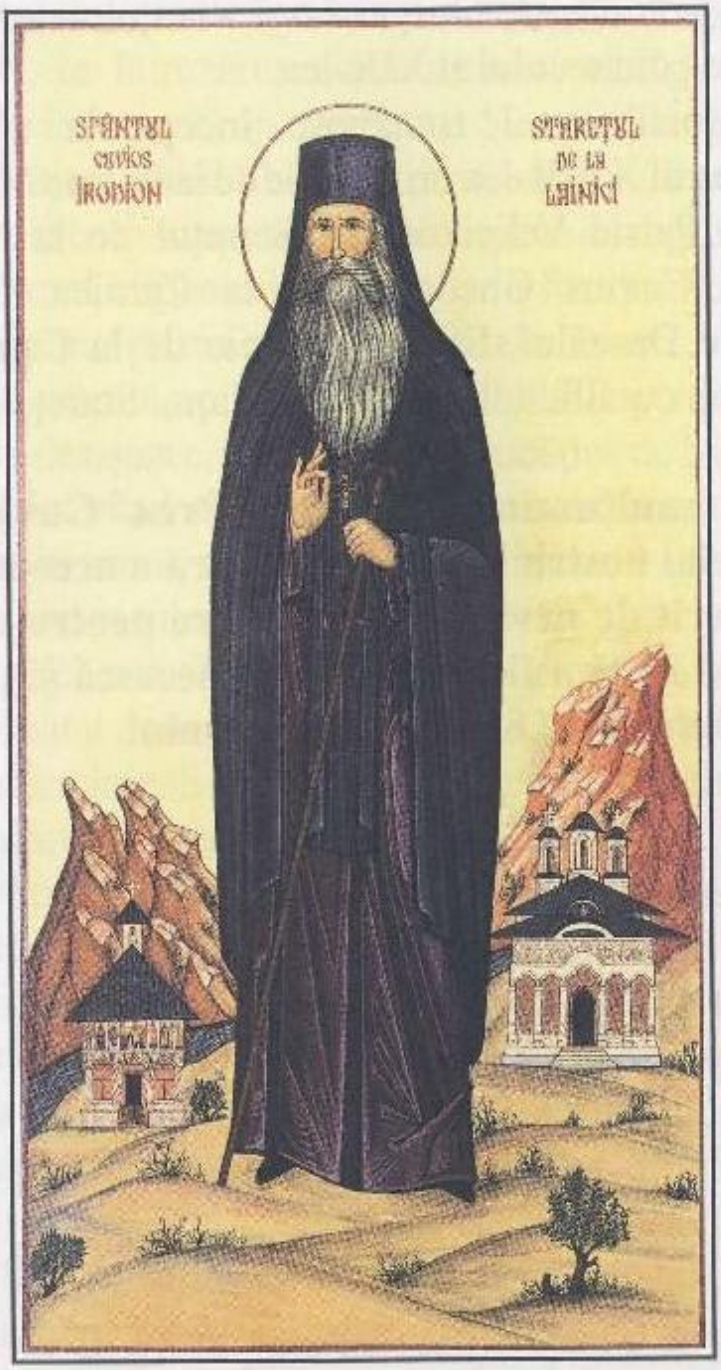

Cum şi când se poate citi acatistul şi paraclisul Sfântului Irodion

Acatistul Sfântului Irodion (sau Paraclisul) se poate citi în orice zi şi pentru orice problemă: pentru vindecare de boală, pentru reuşita la examene, pentru reuşita la proces, pentru izbăvirea de farmece şi pentru oricare alte probleme şi necazuri.

Atunci când dorim să citim Acatistul, să fixăm o perioadă de 30-40 de zile şi să îl citim în fiecare zi. De asemenea să facem înainte sau după Acatist metanii mari (plecarea genunchilor şi atingerea capului la pământ) cât putem de multe (între 20-40) zicând la fiecare metanie:

“Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru mine păcătosul’’

sau “Sfinte prea cuvioase părinte Irodion dă-mi tămăduire şi vindecă-mă de boala pe care o am ”,

Când te rogi pentru altă persoană bolnavă apropiată ţie, zici: “Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, vindecă şi tămăduieşte pe robul (roaba) tău (ta) de toată boala ce l-a cuprins (a cuprins-o) ”.

Pentru ajutor la proces, făcând metanii până la pământ, zicem la fiecare metanie: “Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, ajută-mă la procesul pe care îl am şi scapă-mă de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi".

Pentru ajutor la examene zicem: “Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, luminează-mi mintea pentru a putea învăţa şi reuşi la examene".

Pentru izbăvirea de farmece, mai ales ştiind că Sfântul Irodion a fost un mare exorcist, adică alungător al duhurilor necurate din oameni, zicem: “Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, depărtează toate farmecele şi făcăturile ce au fost făcute asupra mea miluindu-mă şi ajutându-mă cu ajutorul tău ”.

Este recomandat să avem icoana Sfântului Irodion în casă şi să o tămâiem înainte sau după acatist.

În perioada celor 30-40 de zile să ţinem post lunea, miercurea şi vinerea, deoarece postul dă putere în rugăciune.

Să mergem şi să i ne închinăm la sfintele moaşte, în acea perioadă, rugându-1 pe sfânt, în acest mod direct şi să îi citim Acatistul (sau Paraclisul) la racla sfintelor sale moaşte.

Să facem milostenie în această perioadă şi să mergem în fiecare duminică şi sărbătoare la Sfânta Liturghie.

Să participăm la cel puţin 7 Sfinte Masluri în această perioadă şi să facem sfeştanie casei.

Să facem spovedanie generală din copilărie, părinţii noştri care trăiesc de asemenea, iar celor care sunt morţi, să facem Liturghii cu parastase pentru adormiţi, încercând în acest fel o igienizare a arborelui nostru genealogic (ştergerea păcatelor celor din neamul nostru).

Dorim din toată inima ca Sfântul Irodion să fie ocrotitor, mijlocitor şi fierbinte rugător în ceruri, înaintea Tronului PreaSfintei Treimi, tuturor celor care îl vor cinsti şi vor cere ajutorul lui.

Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

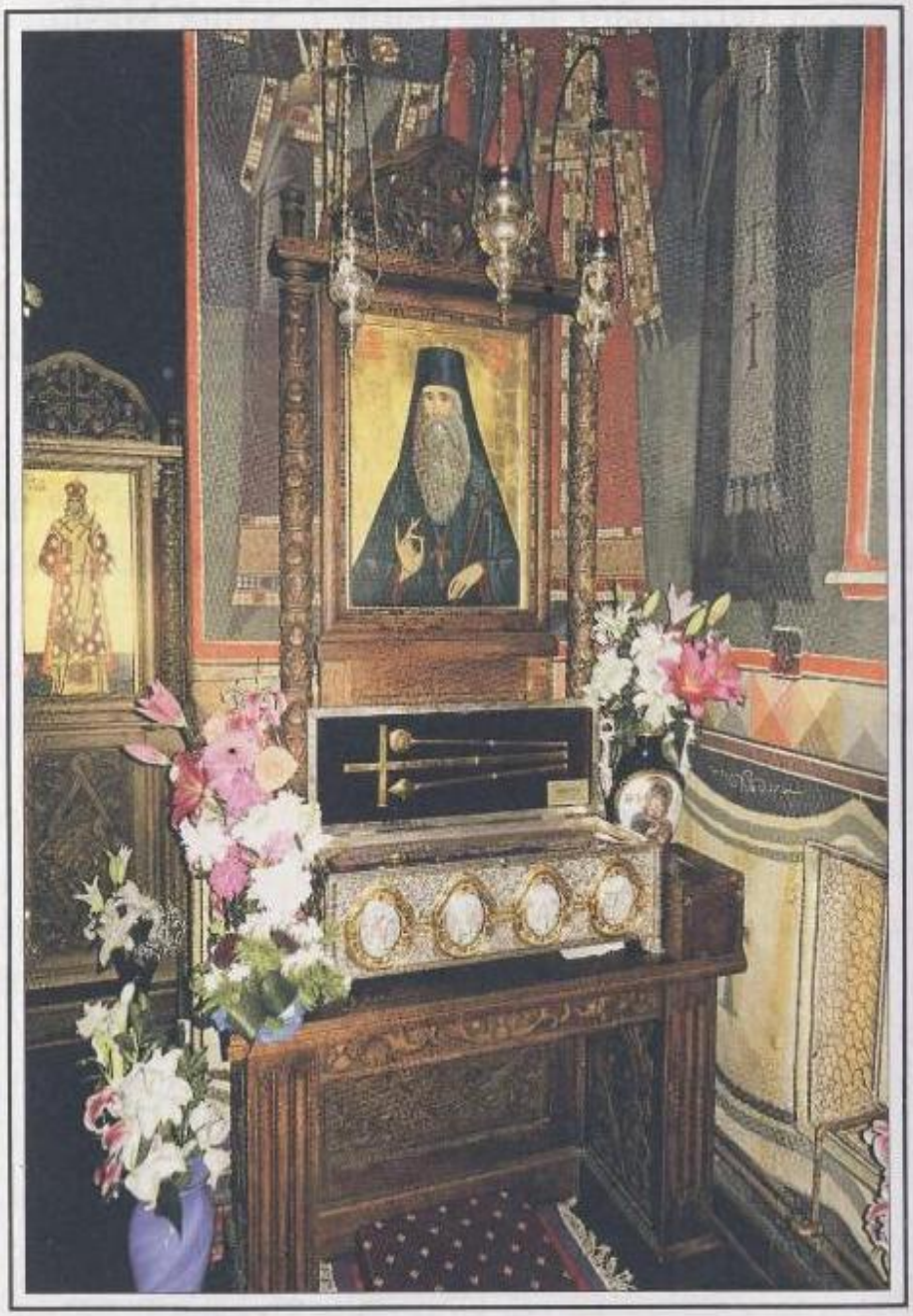

Acatistul Sfântului cuvios Irodion de la Mănăstirea Lainici

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Apoi se cântă stihurile acestea (glas 4):

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1: Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele cel sfânt al Lui.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Toate neamurile m-au înconjurat şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3: De la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunat întru ochii noştri.

Tropar: Părinte duhovnicesc al Sfântului ierarh Calinic, povăţuitor al călugărilor şi luceafăr al Olteniei te-ai arătat Sfinte cuvioase părinte Irodioane, ajutătorul celor din nevoi. Pentru aceasta, cu îngerii în ceruri te veseleşti cu care roagă-l pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe luceafărul nostru cel din Oltenia şi pe vasul de cinste al înainte-i vederi să-l cinstim toţi credincioşii şi să-i strigăm: nu înceta a te ruga pentru pacea cea de sus, părinte Irodioane de patima sufletească şi trupească vindecându-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Zăcând acum în dureri şi chinuri mari, nu aflu trupului meu tămăduire, ci rugând chem îndurările tale, de Dumnezeu născătoare, Stăpâna mea ridică-mă cu mâna ta din căderea mea în patul durerilor.

Psalmul 50
Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru

bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacul 1

Pe luceafărul din Lainici, pe Irodion cel cu numele de apostol, toţi să-l lăudăm că acesta ajungând iscusit duhovnic, al Olteniei păstor s-a arătat strălucit, iar în munte a înmulţit pe ucenicii săi, care-i strigă: ***Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!***

Icosul 1

Marele ierarh Calinic de la Cernica părinte duhovnic te-a ales pe tine, cuvioase Irodioane şi povăţuitor al călugărilor te-a aşezat că în tinereţea ta a văzut desă-vârşirea vieţii tale cuvioase, pentru care îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, luceafărule din Lainici;
Bucură-te, păstorule cel bun;
Bucură-te, că te-ai împărtăşit din potirul veşniciei;
Bucură-te, inimă de părinte şi născător de fii ai luminii;
Bucură-te, fiu al plaiului oltean, primit ca frate la Cernica;
Bucură-te, că în mânăstirea Lainici mare stareţ ai ajuns;
Bucură-te, că mulţi ucenici ai născut aici în Duhul Sfânt;
Bucură-te, vas al darului înainte vederii;
Bucură-te, purtătorule al crucii cu îndelungă răbdare;
Bucură-te, sprijin al celor neputincioşi;
Bucură-te, dezlegare prin har a zidirii înrobite;
Bucură-te, cuvânt cu dumnezeiască rodire;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 2-lea

Adeseori venea la tine, Sfântul Calinic, să primească sfat şi dezlegare, cu toate că erai mai tânăr decât el, dar sporirea ta duhovnicească, cu preţ de jertfă câştigată, făcea mai mult decât anii cei îndelungaţi pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ajungând ierarh în Oltenia, de Dumnezeu purtătorul ierarh Calinic te-a chemat, părinte Irodioane, să slujeşti ca stareţ şi te-a numit „luceafăr al Lainiciului” pentru aceasta, împreună cu el îţi cântăm:
Bucură-te, desăvârşire în chipul îngeresc;
Bucură-te, smerenie de om ceresc;
Bucură-te, luminător al credincioşilor cel cu nume de apostol;
Bucură-te, prieten al Mirelui îmbrăcat în haina veacului viitor;
Bucură-te, următor al părinţilor pustiului;

Bucură-te, podoabă a ieromonahilor cu sfinţenie lucrată;
Bucură-te, pământ ce rodeşti însutit sămânţa Cuvântului;
Bucură-te, rod al Pomului Vieţii;
Bucură-te, înţelegere de taină a tainelor Scripturii;
Bucură-te, preoţie cuvioasă şi slujire îngerească;
Bucură-te, jertfă roditoare de înviere;
Bucură-te, făclia cea luminoasă a sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 3-lea

Fiind primit, cuvioase Irodioane, în obştea mânăstirii Cernica, stareţul tău Sfântul Calinic s-a minunat de viaţa ta îmbunătăţită, căci în osteneli călugăreşti haină de nuntă neîntinată ţi-ai alcătuit şi la Sfânta Liturghie cu cetele îngereşti neîncetat cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ca la un izvor de apă alergând fraţii în mânăstirea ta, obşte mare s-a întocmit cuvioase, iar tu, sfinte, privind la ei mulţumeai lui Dumnezeu, zicând: „Iată eu şi pruncii daţi mie de Dumnezeu” drept aceea, împreună cu ei strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, trâmbiţa Duhului Sfânt;
Bucură-te, candelă aprinsă din lumina cea neînserată;
Bucură-te, vas ales al Preasfintei Treimi ce porţi Cuvântul cel necuprins;
Bucură-te, vieţuire îngerească într-un duh cu Sfântul ierarh Calinic;
Bucură-te, chip îndumnezeit de fiu al lui Dumnezeu;
Bucură-te, că în rugăciune ai văzut lumea în dumnezeiasca lumină;
Bucură-te, veşmânt al înfrânării pătruns de razele Schimbării la Faţă;
Bucură-te, liturghisire a prefacerii de taină;
Bucură-te, canon al sihaştrilor, împreună vieţuitor cu îngerii;
Bucură-te, paraclis al mângâierii de Sus;
Bucură-te, stăruitor în închinarea duhovnicească;
Bucură-te, zidirea înnoitoare a sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 4-lea

Având darul înaintevederii, n-ai primit, sfinte cuvioase, laptele femeii ce dădea celui rău făptura lui Dumnezeu, pentru că darul de jertfă numai cu dragoste şi ru-găciune curată se cuvine să-l aducem lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Părinte al călugărilor, îndemn şi lumină te arăţi credincioşilor, cuvioase şi tuturor celor care vin la tine cu credinţă. Pentru aceasta, închinându-ne icoanei şi sfintelor tale moaşte primim luminare minţii şi inimii, pentru care strigăm aşa:
Bucură-te, iubitorule al liniştirii duhovniceşti;
Bucură-te, rugătorule neîncetat către Dumnezeu;
Bucură-te, făclia Duhului Sfânt care luminezi pe cei binecredincioşi;
Bucură-te, învăţătorule în tainele Scripturii;
Bucură-te, glăsuitorule al Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, mărgăritarul din ţarină aşezat în Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, temelie nesurpată de valurile lumii;
Bucură-te, pace dumnezeiască în vremi de tulburare;
Bucură-te, proorocie luminată ce îndemni şi zideşti;
Bucură-te, lumină a monahilor evlavioşi;
Bucură-te, bucuria Sfântului Calinic de la Cernica;
Bucură-te, cel sfinţit de harul Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 5-lea

Săracilor te-ai făcut pâine hrănitoare, prea cuvioase, orfanilor tată, celor rătăciţi călăuzire, sărmanilor mângâiere, bolnavilor alinare şi tuturor părinte de Dumnezeu purtător, fericite, pentru aceasta acum împreună cu cetele cereşti cânţi neîncetat Preasfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Smerit păstor şi dulce povăţuitor te-ai arătat în Biserica slavei lui Dumnezeu, sfinte cuvioase, fiind ridicat stareţ al monahilor prin chemare de sus şi aşezat în scaunul întâistătătorilor lavrei tale, de către Sfântul ierarh Calinic. Pentru aceasta toţi cunoscând viaţa ta asemenea îngerilor se bucurau cântând unele ca acestea:
Bucură-te, lauda mânăstirii Lainici;
Bucură-te, slava Olteniei;
Bucură-te, trup făcut altar de jertfă Domnului;
Bucură-te, iubitorule de Dumnezeu şi de oameni;
Bucură-te, iconom al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, fiu al lui Dumnezeu şi părinte al oamenilor;
Bucură-te, doctor iscusit al bolilor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, ocrotitorul neputincioşilor şi săracilor alinare;
Bucură-te, pom cu luminoasă roadă de mântuire;
Bucură-te, om ceresc şi înger pământesc;
Bucură-te, cale nerătăcită spre bucurie veşnică;
Bucură-te, că rugăciunea ta scară de la pământ la cer s-a făcut;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 6-lea

Mare apărător al celor asupriţi de duhurile necurate te-ai făcut Sfinte Irodioane, căci prin rugăciunile tale pe diavoli numai cu cuvântul îi alungai şi pe cei cuprinşi de mrejele lor cu binecuvântarea îi dezlegai pentru aceasta şi noi cunoscând puterea rugăciunilor tale cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Binecuvântare şi sfat primind de la tine Sfântul ierarh Calinic şi în drumul spre scaunul episcopal de la Râmnic a văzut mai înainte mutarea stareţului Nicandru. Pentru aceasta, deşi mâhnindu-se pentru această despărţire, se bucura că te avea pe tine blând ajutător, drept aceea şi noi îţi cântăm împreună cu el unele ca acestea:

Bucură-te, întărirea ierarhilor;
Bucură-te, dezlegătorule al păcătoşilor;
Bucură-te, mlădiţă a Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, aleasă alcătuire de pământ şi lumină;
Bucură-te, bărbatul doririlor dumnezeieşti;
Bucură-te, pustnic sfânt ce atragi pe oameni la iubirea lui Hristos;
Bucură-te, că permanent ai unit rugăciunea cu răsuflarea;
Bucură-te, întâmpinare de părinte a fiului risipitor;
Bucură-te, inimă în rugăciune, în care se odihneşte Dumnezeu;
Bucură-te, că sufletul şi inima ţi-au fost cuprinse de lumina negrăită;
Bucură-te, că prin cruce ai odrăslit floarea nestricăciunii;
Bucură-te, fiu iubit al Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 7-lea

De Dumnezeu Născătoarea te-a luminat şi te-a călăuzit în toată viaţa ta, cuvioase părinte, că tu pe toate sub acoperământul ei le aduceai şi la măsura Părinţilor de demult ajungând, cântai împreună cu sfinţii lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

În Biserica din ceruri slujind acum Sfinte Irodioane, părinte şi cu vrednicie locuind împreună cu Sfântul Calinic în lumina neînserată, te rugăm cu căldură mijloceşte la Tatăl cel ceresc pentru sufletele noastre, să aflăm milă şi har în vremea judecăţii, ca să-ţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, ridicarea celor căzuţi;
Bucură-te, întărirea celor slabi în credinţă;
Bucură-te, stâlp de foc şi nor luminos pe calea mântuirii;
Bucură-te, armă asupra duhurilor rele în viaţa sihăstrească;
Bucură-te, luminarea celor întunecaţi de patimi;
Bucură-te, curăţirea celor afundaţi în păcate;

Bucură-te, purtătorule al darurilor tainice;
Bucură-te, că reverşi daruri dumnezeieşti peste zidire;
Bucură-te, liman de mântuire al credincioşilor;
Bucură-te, măslin roditor care miluieşti pe cei ce te cheamă în ajutor;
Bucură-te, rai al virtuţilor şi călăuză spre Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce se nevoiesc cu smerenie;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 8-lea
În chip de taină proorocul David, dumnezeiască lege cu privegheri şi post a primit-o, iar tu, cuvioase Irodioane, cu trupul şi sângele Mântuitorului Hristos împăr-tăşindu-te, darul proorocesc al Duhului l-ai primit, pentru aceasta cântai lui Dum-nezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Viaţa cea îmbunătăţită vieţuind din pruncie, sfinte cuvioase, duhovnic iscusit te-ai arătat şi cu credinţă şi evlavie Sfântului Calinic ai urmat. Drept aceea, fii nouă ajutător şi mijlocitor către Domnul, ca să aflăm de la El milă şi har şi cu veselie să-ţi cântăm:
Bucură-te, duhovnic binecuvântat sub candelă aprinsă;
Bucură-te, părinte al celor ce caută înfierea dumnezeiască;
Bucură-te, vedere cu duhul a tainelor Împărăţiei;
Bucură-te, conştiinţă a descoperirilor minunate;
Bucură-te, închinare neîncetată, poartă către cer;
Bucură-te, făclie purtătoare de lumină a Bisericii;
Bucură-te, ajutător al preoţilor lui Hristos;
Bucură-te, ocrotitor al monahilor şi monahiilor în ispite şi prigoane;
Bucură-te, făclie aprinsă pentru cei credincioşi;
Bucură-te, că în smerenie ai ajuns la asemănarea Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, că în alergarea ta ai ajuns la răsplata chemării de Sus;
Bucură-te, jertfă primită şi bineplăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 9-lea
Vrednic fiind, părinte, să stai înaintea Tronul Dumnezeirii, te rugăm revarsă har din cer peste noi, ca prin cuvântul tău Însuşi Dumnezeu să vorbească şi cu bucurie să strigăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Ca o stea ai luminat pe sihaştri şi cu faptele credinţei ai strălucit pe pământ, petrecând împreună cu îngerii, părinte şi pentru credinţa Evangheliei pe toţi într-un duh i-ai adunat, sfătuindu-i să vieţuiască în chip vrednic, cuvioase pentru acea-sta îţi cântăm:
Bucură-te, floarea ostenelilor sihăstreşti;

Bucură-te, îmbărbătare spre nevoinţă a mirenilor;
Bucură-te, priveghere în rugăciune cu cetele călugărilor;
Bucură-te, mulţumire adusă în numele Domnului cu soborul preoţilor;
Bucură-te, cunoaştere a iubirii lui Dumnezeu cea mai presus de cunoştinţă;
Bucură-te, ascultare de ucenic înaintea arhiereilor;
Bucură-te, că ţi-ai răstignit trupul împreună cu patimile şi poftele;
Bucură-te, că te-ai asemănat în Duhul cu marii Părinţi ai Bisericii;
Bucură-te, că împreună cu ei ai dobândit răsplata vieţii cereşti;
Bucură-te, fiu şi moştenitor al împărăţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, părinte, prin care Hristos ia chip în cei chemaţi de El;
Bucură-te, primire prin credinţă a făgăduinţei Duhului Sfânt;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 10-lea

Prin post şi rugăciune ai alungat, părinte, lucrarea vrăjmaşă din sufletul şi trupul tău, luând de la Dumnezeu cuvânt cu putere multă drept aceea, mulţimile de oa-meni, primind vindecare de la harul tău, cu mulţumire strigau: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Înger în trup arătându-te, ai primit să trăieşti ca sihastru în Mânăstirea Lainici, fericite părinte şi cu puterea credinţei biruind patimile, mulţime de credincioşi ai adunat în jurul tău, care slăveau pe Dumnezeu, cântând:
Bucură-te, cuvântătorule cu puterea Duhului Sfânt;
Bucură-te, mângâiere a dragostei şi păcii celei de Sus;
Bucură-te, că îmbrăţişezi pe toţi cu îmbrăţişare sfântă;
Bucură-te, gând roditor spre ascultarea lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai îmbogăţit cu sărăcia Fiului lui Dumnezeu înomenit;
Bucură-te, pocăinţă spre mântuire, fără părere de rău;
Bucură-te, făptură nouă în Domnul;
Bucură-te, curăţie a dragostei duhovniceşti;
Bucură-te, purtătorule în trup a răstignirii lui Hristos;
Bucură-te, trup în care s-a arătat viaţa Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, suflet stăpânit de dragostea Preasfintei Treimi;
Bucură-te, că te-ai înnoit duhovniceşte, urcând din treaptă în treaptă;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 11-lea

Simţindu-ţi sfârşitul aproape, fraţii s-au strâns să asculte îndemnul tău cel din urmă. Deci văzând în duh cele de pe urmă ale lor le-ai zis: „să stăm bine, să stăm cu frică şi să luăm aminte la sfânta jertfă, pe care în pace să o aducem, cântând: ***Aliluia!***”

Icosul al 11-lea

Fericite Irodioane, sufletul tău suindu-se la cer împreună cu îngerii, trupul însă ni l-ai lăsat comoară nestricată în veac, pentru tămăduirea sufletelor şi trupurilor noa-stre drept aceea toţi credincioşii îţi cântă:
Bucură-te, văzătorule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, mângâiere a monahilor şi a creştinilor;
Bucură-te, tăiere împrejur a inimii, în duh;
Bucură-te, roadă spre sfinţire;
Bucură-te, slujire întru înnoirea Duhului;
Bucură-te, împreună pătimire cu Hristos;
Bucură-te, prea mărire împreună cu El;
Bucură-te, altar al numelui lui Iisus;
Bucură-te, biruitorule împotriva răului cu faptele bune;
Bucură-te, că te-ai liniştit în împlinirea voii dumnezeieşti;
Bucură-te, cuvântătorule în cuvinte învăţate de la Duhul Sfânt;
Bucură-te, împreună lucrător cu Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 12-lea

Maicii Domnului rugându-te, ai ţinut la piept Crucea Mântuitorului Hristos şi duhul ţi-ai dat în mâinile Stăpânului, iar nouă ne-ai lăsat trupul tău plin de sfinţenie care tămăduieşte bolile şi dezleagă legăturile nedezlegate, spre împărtăşirea celor ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Astăzi toată obştea sihaştrilor la harul de sus se adună şi la Ospăţul Stăpânului pe Sfântul Irodion prăznuiesc, mărind cinstită adormirea sa şi cu veselie cântând:
Bucură-te, intrare întru bucuria Domnului;
Bucură-te, lăcaş al Preasfintei Treimi;
Bucură-te, trup îmbrăcat în nemurire;
Bucură-te, prefacere din slavă în slavă;
Bucură-te, iubire desăvârşită care alungi frica;
Bucură-te, părtaş al dumnezeieştii firi;
Bucură-te, împărtăşire din sfinţenia Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, păzire fără de prihană întru venirea Domnului;
Bucură-te, milostivire spre lumea deznădăjduită;
Bucură-te, nume scris în Cartea Vieţii;
Bucură-te, fericită odihnire în duh de isihie;
Bucură-te, chip făcut icoană, de pururea închinare;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, cuvioase părinte Irodioane, mare slujitor al harului lui Dumnezeu, primeşte de la noi această puţină rugăciune şi o du la tronul Preasfintei Treimi, ca izbăvindu-ne din toate necazurile şi suferinţele să-ţi cântăm: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1
Marele ierarh Calinic de la Cernica părinte duhovnic te-a ales pe tine, cuvioase Irodioane şi povăţuitor al călugărilor te-a aşezat că în tinereţea ta a văzut desă-vârşirea vieţii tale cuvioase, pentru care îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, luceafărule din Lainici;
Bucură-te, păstorule cel bun;
Bucură-te, că te-ai împărtăşit din potirul veşniciei;
Bucură-te, inimă de părinte şi născător de fii ai luminii;
Bucură-te, fiu al plaiului oltean, primit ca frate la Cernica;
Bucură-te, că în mânăstirea Lainici mare stareţ ai ajuns;
Bucură-te, că mulţi ucenici ai născut aici în Duhul Sfânt;
Bucură-te, vas al darului înainte vederii;
Bucură-te, purtătorule al crucii cu îndelungă răbdare;
Bucură-te, sprijin al celor neputincioşi;
Bucură-te, dezlegare prin har a zidirii înrobite;
Bucură-te, cuvânt cu dumnezeiască rodire;
Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!

Condacul 1
Pe luceafărul din Lainici, pe Irodion cel cu numele de apostol, toţi să-l lăudăm că acesta ajungând iscusit duhovnic, al Olteniei păstor s-a arătat strălucit, iar în munte a înmulţit pe ucenicii săi, care-i strigă: ***Bucură-te, Sfinte părinte Irodioane, de Dumnezeu înţelepţite!***

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IROBION DE LA LAINICI

Sfat de taină la Lainici:
Sfântul Ierarh Calinic și Cuviosul Irodion

Paraclisul Sfântului cuviosului părintelui nostru Irodion de la Lainici

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]
Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142:

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Apoi se cântă **stihurile** acestea (glas 4):

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1: Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele cel sfânt al Lui.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Toate neamurile m-au înconjurat şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3: De la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunat întru ochii noştri.

Tropar: Părinte duhovnicesc al Sfântului ierarh Calinic, povăţuitor al călugărilor şi luceafăr al Olteniei te-ai arătat Sfinte cuvioase părinte Irodioane, ajutătorul celor din nevoi. Pentru aceasta, cu îngerii în ceruri te veseleşti cu care roagă-l pe milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe luceafărul nostru cel din Oltenia şi pe vasul de cinste al înainte-i vederi să-l cinstim toţi credincioşii şi să-i strigăm: nu înceta a te ruga pentru pacea cea de sus, părinte Irodioane de patima sufletească şi trupească vindecându-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Zăcând acum în dureri şi chinuri mari, nu aflu trupului meu tămăduire, ci rugând chem îndurările tale, de Dumnezeu Născătoare, Stăpâna mea ridică-mă cu mâna ta din căderea mea în patul durerilor.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

De multe ispite fiind cuprinşi, spre racla ta, sfinte, alergăm ca la un izvor; cu apa vieţii ne adapă, de supărări şi nevoi izbăvindu-ne.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Amarele chinuri şi tulburări cu repeziciune rănesc mintea şi trupul meu; îmbracă-mă, sfinte cuvioase, cu isihia cea dată de Duhul Sfânt.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine, ca unul ce te-ai născut negrăit în Duhul, te rog, scapă-mă din nevoi; că acum venind eu către tine îmi deschid sufletul, mintea şi gândul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu trupul şi sufletul meu bolind, mă învredniceşte cercetării dumnezeieşti şi pur-tării tale celei de grijă, ca una singură Maică a Domnului.

Cântarea a-III-a

Irmos: Cel ce ai făcut toate...

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Folositor vieţii şi păzitor trupului şi scăpare te pun, părinte; călăuzeşte-mă către al tău adăpost, cela ce eşti întărirea şi ocrotitorul monahilor, pururea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Risipeşte-mi mâhnirea ce mi-a cuprins sufletul şi viforul scârbelor mele stinge-1, Păstorule, cu isihia de sus cea în dar dată de tine, cela ce eşti piatră credinţei, nădejdea mea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În cumplită durere bolind cu greu, pururea, rogu-mă, Fecioară curată; dă-mi ajutorul tău, că eu pe tine te ştiu comoară de vindecare, neîmpuţinată şi necheltuită-n veac.

Apoi **stihurile** acestea:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, de Dumnezeu purtătorule, că toţi, cuvioase, la tine alergăm să luăm tămăduire, prea cinstite.

Caută cu milostivire, cuvioase Irodioane, părinte, spre necazul meu cel cumplit al trupului şi vindecă durerea sufletului meu.

Cântarea a-IV-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Tulburarea şi viforul chinurilor mele şi al ispitelor le îmblânzeşte, păstorule, cela ce eşti sfetnicul creştinilor.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Chemând eu îndurarea ta, dă-o mie, cela ce te-ai făcut nouă dumnezeiască icoană, ce cu închinare se cinsteşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ocrotirea sărmanilor şi coif de nădejde noi câştigându-te, părinte Irodioane, din nevoi cumplite izbăveşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Zac în patul durerilor şi al neputinţelor mele, pururea, ci o, Mireasă a Tatălui, cu milostivirea ta întâmpină-mă.

Cântarea a-V-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Scapă din necaz şi de vifore viaţa mea, Irodioane, chipul blândeţilor, ca unul ce ai născut ucenici în Duhul Sfânt.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Bucură acum întru tot trista mea inimă, cu veselie sufletul meu umplând, ca unul ce eşti rugătorul de foc al inimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bezna cea de iad a păcatelor alung-o cu strălucirea razei dumnezeieşti, cela ce eşti purtător al Luminii veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Vindecă degrab, Preacurată, neputinţa mea şi cercetării tale mă fă părtaş, rugând pe Cel Milostiv pentru sănătatea mea.

Cântarea a-VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Pe Cela ce a scăpat viaţa mea cea ţinută întru pieirea morţii, moarte luând de a Sa bunăvoie, Irodioane părinte, cu dragoste, pe Dânsul roagă-L şi acum, mântuindu-mă de răul vrăjmaşilor.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Agonisindu-te bun păstor de suflete şi al vieţii mele, părinte Sfinte; care goneşti tulburările toate şi prigonirile dracilor pururea, mă rog, chemându-te acum, de năvala lor cea rea izbăveşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având-te noi scăpare pururea, ca o peşteră tăinuită-n Lainici, scapi din necaz şi dezlegi legătura, bucurând grabnic pe toţi cu lumina ta, ci o, părinte şi acum de dureri şi nevoi izbăveşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Zăcând acum în dureri şi chinuri mari nu aflu trupului meu tămăduire, ci rugând chem îndurările tale, de Dumnezeu Născătoare, Stăpâna mea, ridică-mă cu mâna ta din căderea mea în patul durerilor.

Prochimenul, glas 4: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Răsădit în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia

(**Matei 18,1-6 şi Matei 11, 25-30**): caută la Sfântul Trifon 1 februarie

1. În ceasul acela, s-au apropiat ucenicii de Iisus şi I-au zis: Cine, oare, este mai mare în Împărăţia Cerurilor?
2. Şi chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor,
3. Şi a zis: Adevărat zic vouă: De nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi precum pruncii, nu veţi intra în Împărăţia Cerurilor.
4. Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în Împărăţia Cerurilor.
5. Şi cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primeşte.
6. Iar cine va sminti pe unul dintr-aceştia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară şi să fie afundat în adâncul mării.
[...]
25. În vremea aceea, răspunzând, Iisus a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, căci ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor.
26. Da, Părinte, căci aşa a fost bunăvoirea înaintea Ta.

27. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Irodion, Milostive, curăţeşte mulţimea gre-şelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stihira: Glas VI (a lui Suceveanu) (vezi Slava de la Laude a Sfântului Sava): Cuvioase Irodioane, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti le-ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumne-zeu, cere pace sufletelor noastre.

Cântarea aVII-a

Irmos: Tinerii ce au ajuns din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, para focului au călcat cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Pe luceafărul nostru şi comoara ascunsă în Lainici toţi să-l rugăm: din somnul cel de moarte al patimilor noastre ne trezeşte de-a pururea, binecuvântând pe Dumne-zeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Pe Stăpânul a toate, cuvioase părinte, pe care tu l-ai slujit, să-L rogi neîncetat mântuire să dea sufletelor celor ce cântă Lui: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părin-ţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De trupeşti neputinţe şi de multe păcate fiind, cu sufletul plin, alerg eu cu credinţă la racla ta, părinte, şi fierbinte rugându-mă, binecuvântez pe Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Izvor de curăţire şi comoară bogată de mântuire te ştim pe tine, Fecioară prea curată şi uşa pocăinţei celor ce cântăm pururea: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea aVIII-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care laudă toate oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Nu trece, sfinte, pe cei ce-ţi cer ajutorul, şi rugându-te acum îţi cântăm cu dumnezeiască cuviinţă, fericite.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Tămăduieşte sufletul meu ce boleşte de dureri şi chinuri cumplite, ca să te măresc cu credinţă, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tămăduire bogată verşi, cuvioase, nouă, celor ce-ţi cântăm, părinte, cu dumne-zeiască cuviinţă, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu, Preacurată, goneşti pornirea ispitei şi lovirea amarei primejdii, ci pentru aceasta te laud totdeauna.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înăl-ţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cântarea a IX-a

Irmos:

Izbăviţi prin tine fiind, părinte, acum te vestim tuturor, Irodioane, lăcaşul slavei celei veşnice.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Bucură, părinte, trista mea inimă, ca unul ce ai pierdut prin închinare putreziciunea păcatelor.

Stih: ***Sfinte prea cuvioase părinte Irodion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Cu lumină sfântă goneşte negura din ale mele simţiri, dumnezeiescule stareţ, steaua părinţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mie celui bolnav pentru mulţimea păcatelor, dă-mi ajutor, ca un luceafăr dumne-zeiesc al Stăpânului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Lacrimile mele să nu le treci cu vederea, Ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce ne-a dat bucurie prin Înviere.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Şi îndată cântăm aceste **tropare**: (acelaşi glas)

Luceafăr al Lainicului te ştiu pe tine, cuvioase Irodion, luminează-mi mintea şi rărunchii, ca izbăvit fiind, slavă să-ţi dau în veci.

Cinstitele moaşte ne-au răsărit, dulce primăvară, încălzind cu puterea lor sufletele cele îngheţate de spurcăciunea cea rea a păcatului.

Lăcaşul acesta dumnezeiesc este peste veacuri adăpost înţelegător, pentru toţi scăpare în primejdii, moaştelor tale, părinte, închinându-ne.

Bucură-te, Sfinte Irodion, cruce a iubirii de popor şi de Dumnezeu, chip făcut icoană de inchinare, care ne scoli din adâncul păcatelor.

Lumină cerească ne-a izvorât, care risipeşte întinarea din suflete; cel ce eşti a Jiului comoară, Irodioane părinte, ajută-ne.

Izvor nesecat şi dumnezeiesc te cunoaştem, Sfinte cuvioase Irodion! Spală înti-narea firii noastre şi ne ridică din groapa păcatului!

Bucură-te, chip al prefacerii tainice şi sfinte, cuvioase Irodion! Saltă, „închinare neîncetată", poartă spre cer şi odihnă a tuturor!

Şi apoi cele două **tropare** ale Maicii Domnului:

Din tine, Născătoare de Dumnezeu, Dumnezeu-Cuvântul întrupându-Se negrăit, covârşeşti, Fecioară, Oştirea cea cerească; ţie, dar, îţi aducem cântare de laudă.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul cuvios Irodion de la Lainici şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu

ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul glasul al 5-lea: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Pe Luceafărul nostru cel din Oltenia şi pe vasul de cinste al înaintei vederi să-l cinstim toţi credincioşii şi să-i strigăm: Nu înceta a te ruga pentru pacea de Sus, părinte Irodioane; de patima sufletească şi trupească vindecându-ne.

Troparul glasul II: Racla ta izvorăşte din destul râu de vindecări minunate, în Sfânta Biserică, cuvioase Irodion, gonind pe diavoli, valurile patimilor spulbe-rându-le; iar pe noi, credincioşii din Lainici, care-ţi prăznuim pomenirea, ocroteşte-ne cu harul tău.

[Apoi Ectenia întreită şi otpustul.]

De nu este preot, se încheie astfel: Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului prea cuviosului părinte Irodion şi ale tuturor Sfinţilor tăi miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Imagini diverse

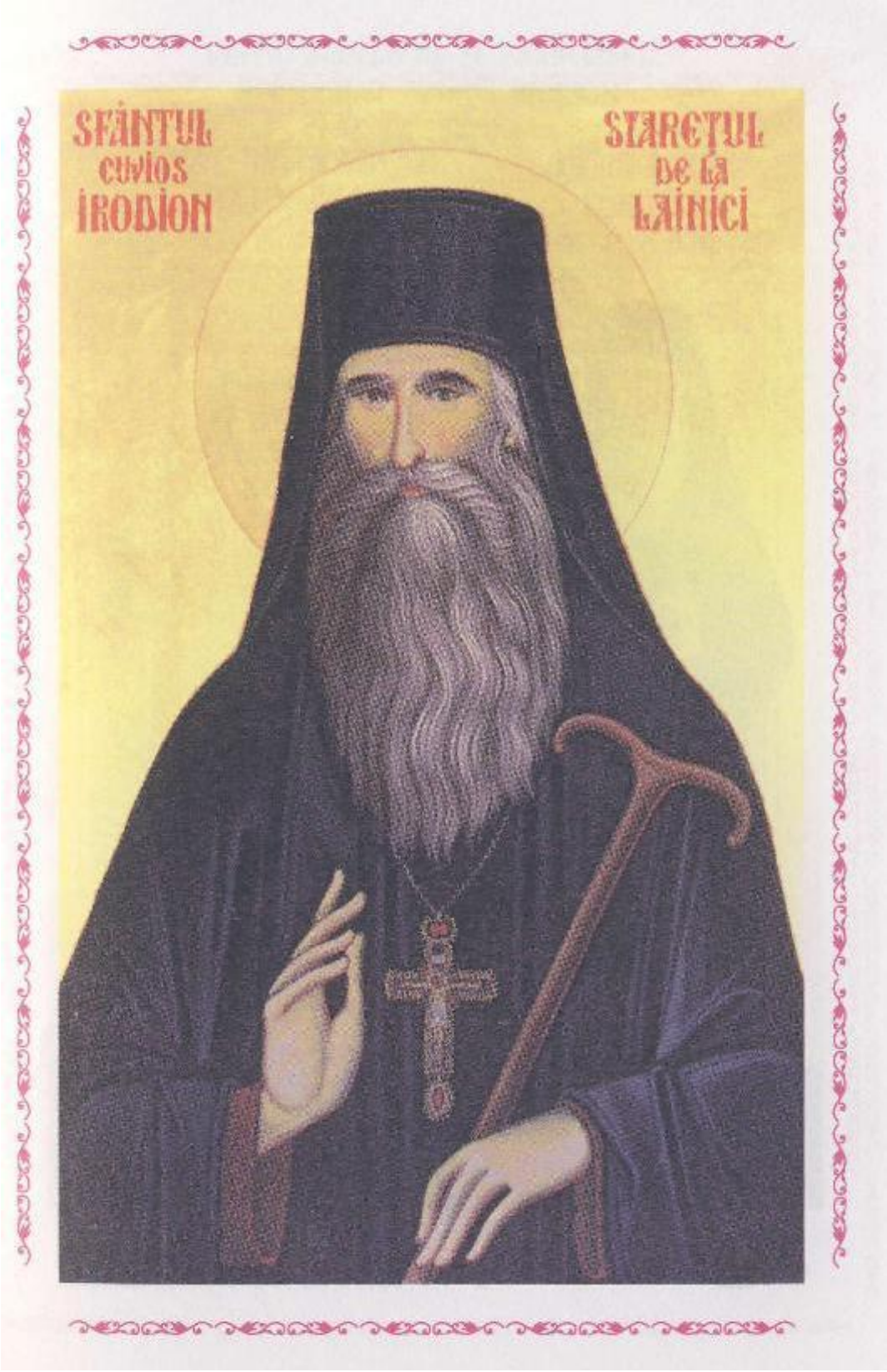

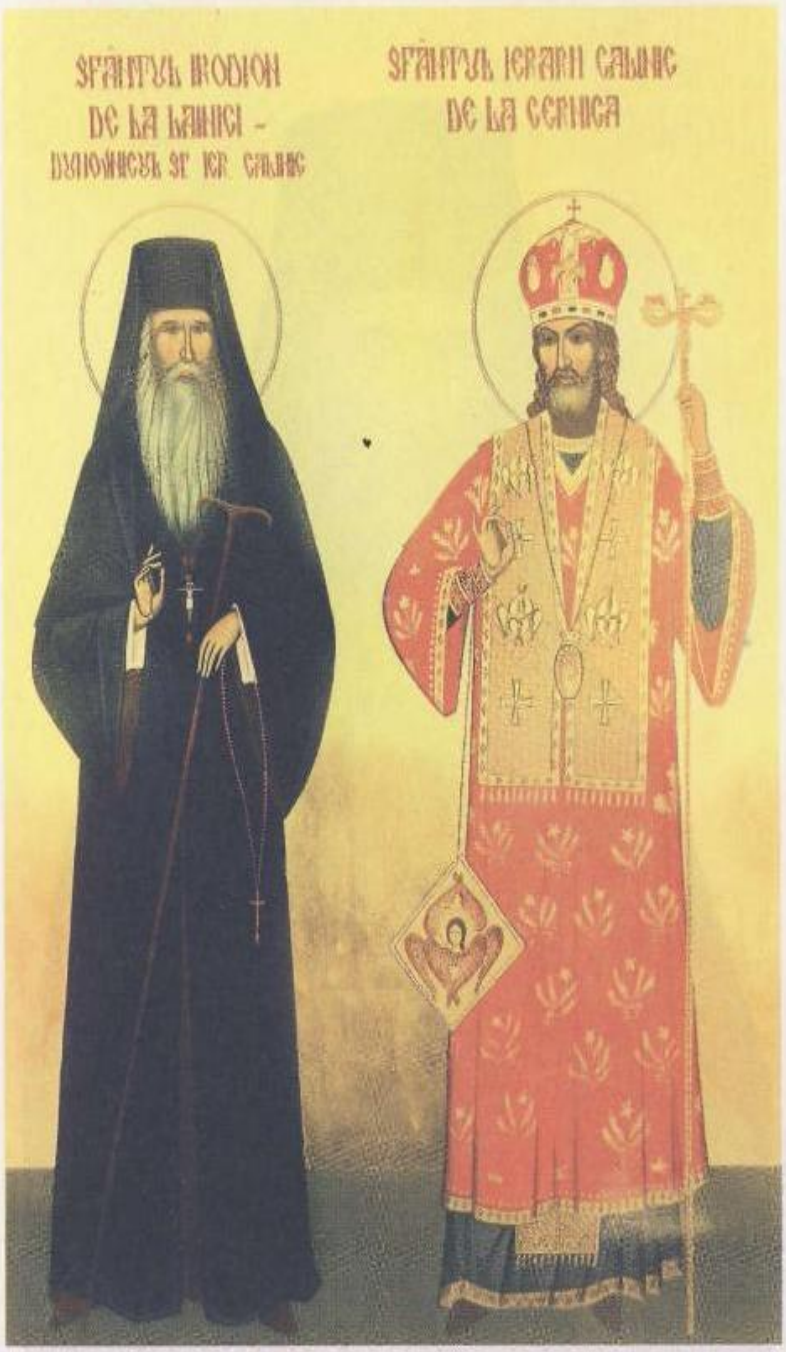
SFÂNTUL IOSIF
DE LA LAINICI -
IGUMENUL SF. IER. CALINIC
SFÂNTUL IERARH CALINIC
DE LA CERNICA

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

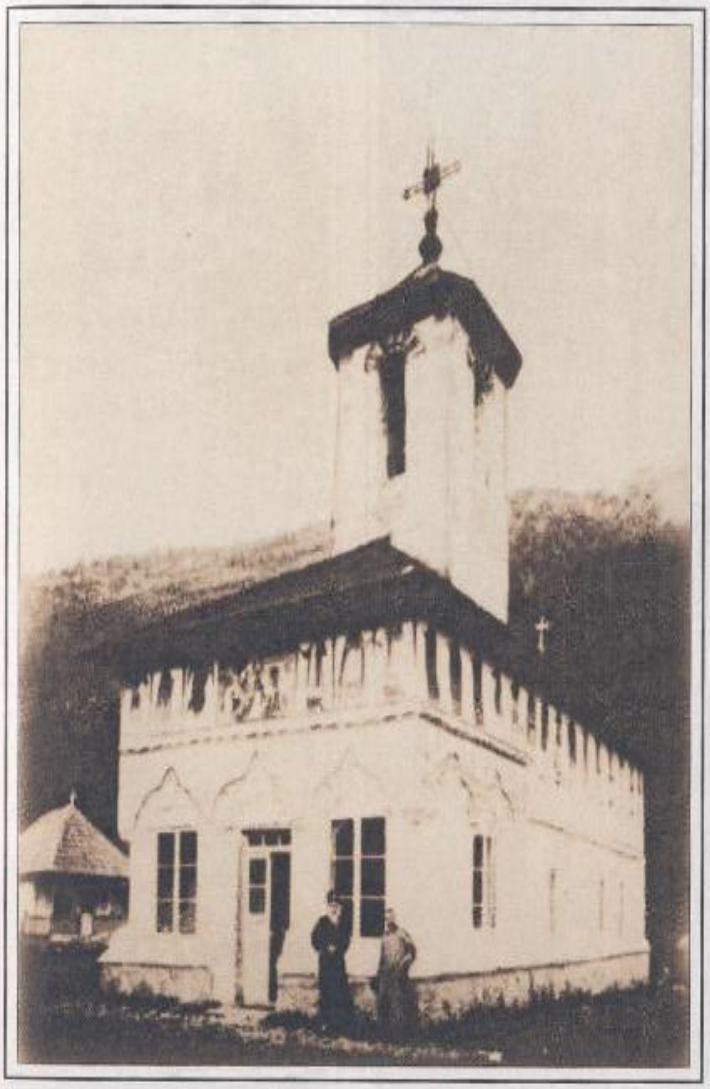

Schitul Lainici în vremea Cuviosului Irodion
– 1899 –

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Cuviosul Irodion primind ascultarea de staret de la Sfântul Ierarh Calinic

Sfat de taină la Lainici: Sfântul Ierarh Calinic și Cuviosul Irodion

Desene de Nane Crăsnean

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Sfântul Calinic vede cu duhul moartea stareţului Nicandru de la Cernica, coborând pe potecile de munte de la Schitul Locurele, împreună cu Sfântul Irodion şi alţi părinţi

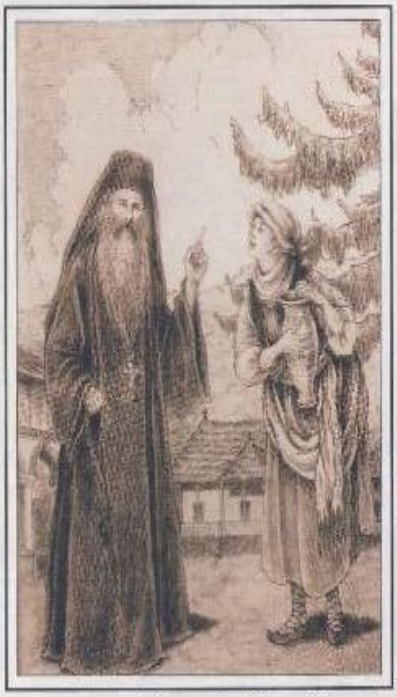

Cuviosul Irodion dojenind femeia pentru laptele drăcuit

Desene de Nane Crăsnean

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Cuviosul Irodion proorocește pustiirea mănăstirii din Primul Război Mondial

Adormirea Sfântului Irodion la 3 mai 1900
Priveghiul părinților la căpătâiul său

Desene de Nane Crăsnean

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

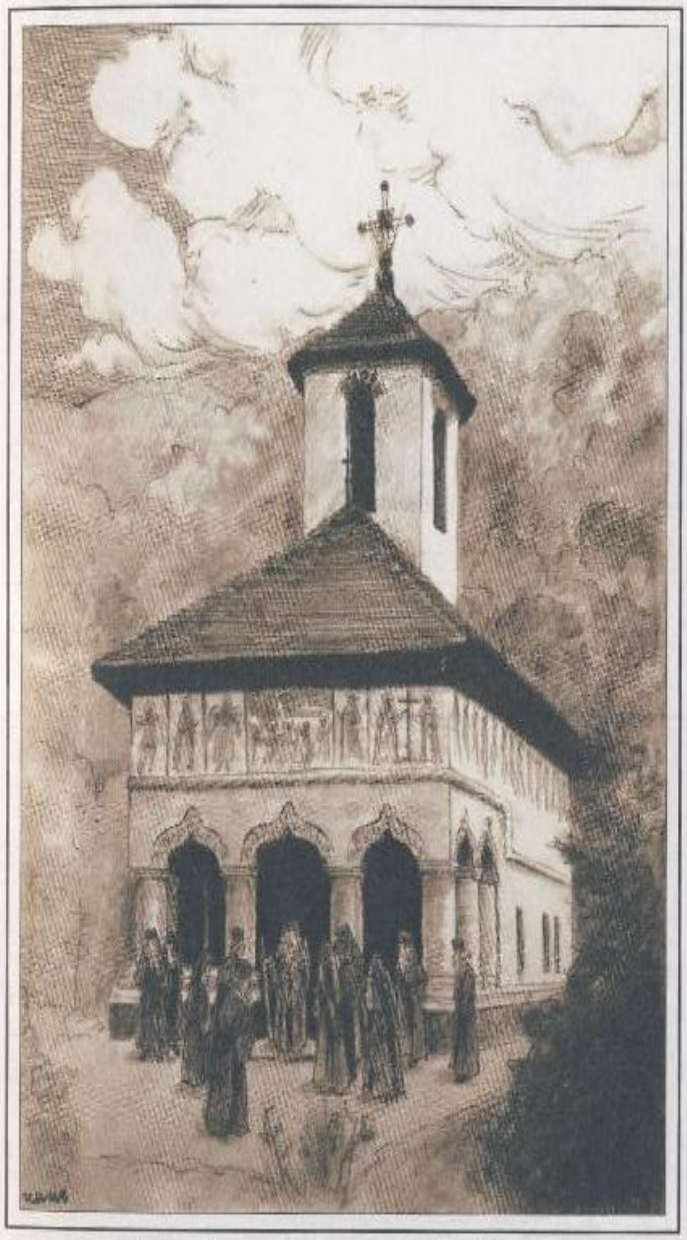

Sfântul Irodion ieșind din biserică
la terminarea slujbei împreună cu părinții

Desene de Nane Crăsnean

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Mănăstirea Lainici - secolul al XIX-lea

Vechea stăreție la începutul secolului XX

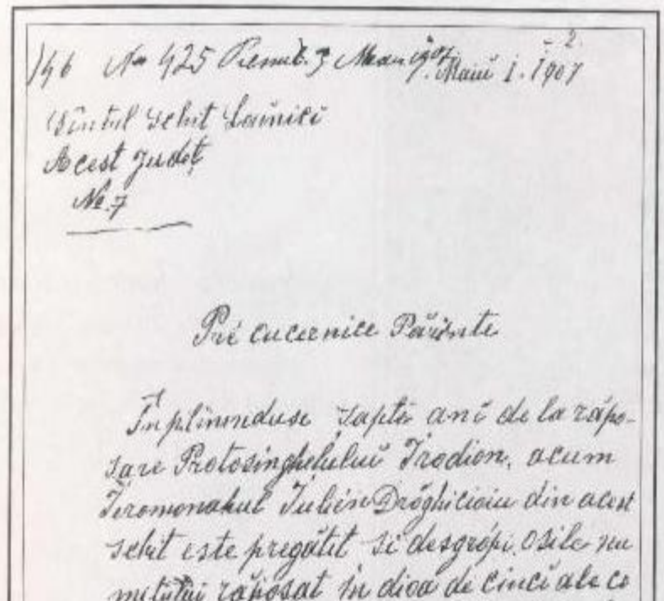

146 No 425 Remb. 7 Maui 1907. Maiu 1.1907 -2.

Sfântul Schit Lainici
Acest județ
No 7

Pré cucernice Părinte

Împlinindu-se șapte ani de la răposare Protosinghelului Irodion, acum Ieromonahul Iulian Drăghicioiu din acest schit este pregătit să desgropi osile numitului răposat în dioa de cinci ale curentii luni; sunteți rugați a face în ter venire către Pré Sânțitul Episcop Eparhiot case de voe spre a să pute aduce la îndeplinire de celi ce vă rugăm –

Primiți Pre cucernice Pte închinăciune
Superior Arhim. Teodosie Popescu

Pré cucernicii sale
Părintelui Protoereu Al județului Gorj-iu

Cererea de deshumare a Cuviosului Irodion
la 7 ani de la mutarea sa la Domnul

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Ucenicul Sfântului Irodion Ieromonahul Iulian Drăghicioiu • care a cerut și a participat la prima deshumare a Cuviosului (1907)

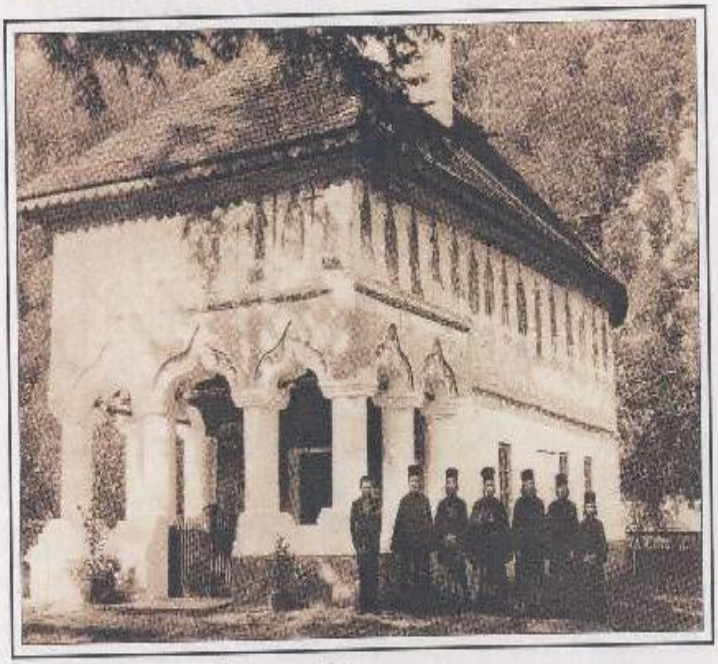

Starețul Visarion Toia, împreună cu o parte din obștea mănăstirii (1940)

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

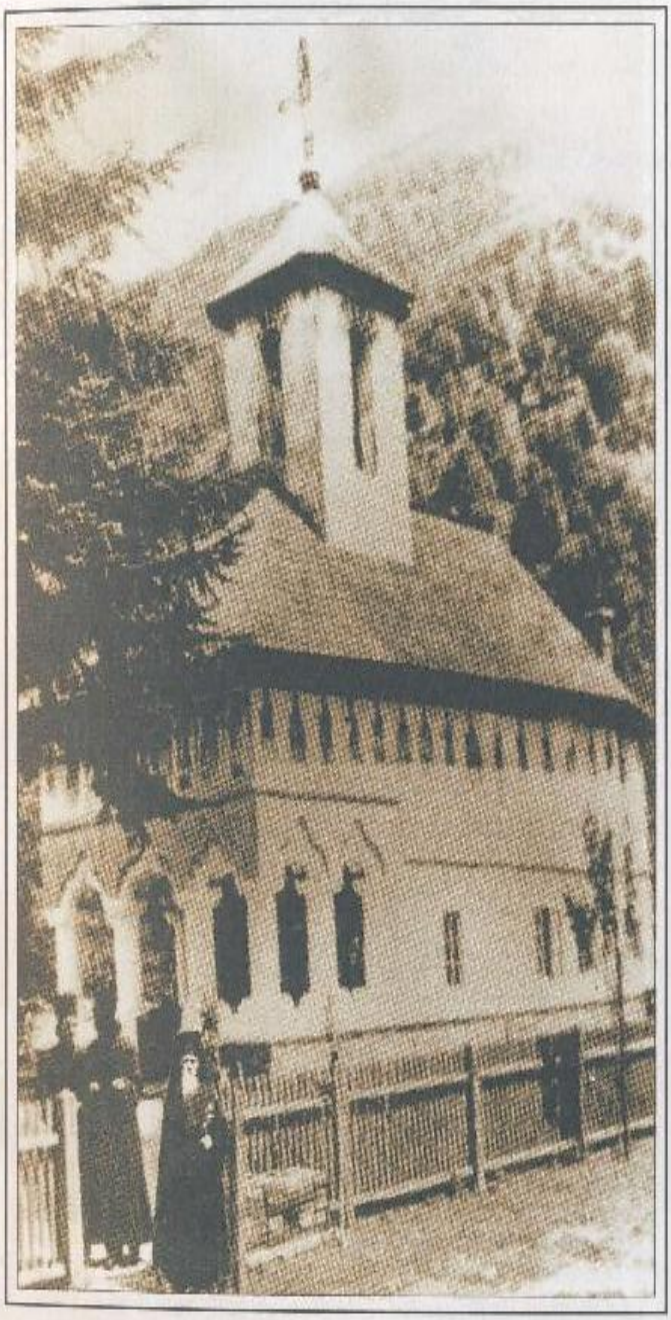

Starețul Calinic Cărăvan la Mănăstirea Lainici (1952)

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Arătarea Cuviosului Irodion în vedenia unei maici, cu un an înainte de aflarea sfintelor sale moaște

Desene de Nane Crăsnean

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

A treia aflare a moaștelor Sfântului Irodion și scoaterea lor spre închinare și cinstire. 10 aprilie 2009 Ajunul Sfântului Calinic

Cărămida găsită sub căpătâiul Cuviosului

I.P.S. Mitropolit Irineu al Olteniei prezent la dezgroparea moaștelor

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

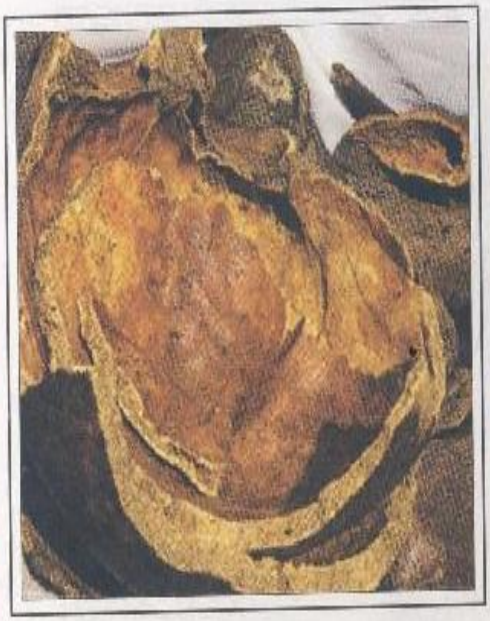

Sfintele moaște ale Fericitului Irodion

Arhimandritul Ioachim Pârvulescu ținând în mâini cu emoție craniul Cuviosului Irodion 10 Aprilie 2009

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IROBION DE LA LAINICI

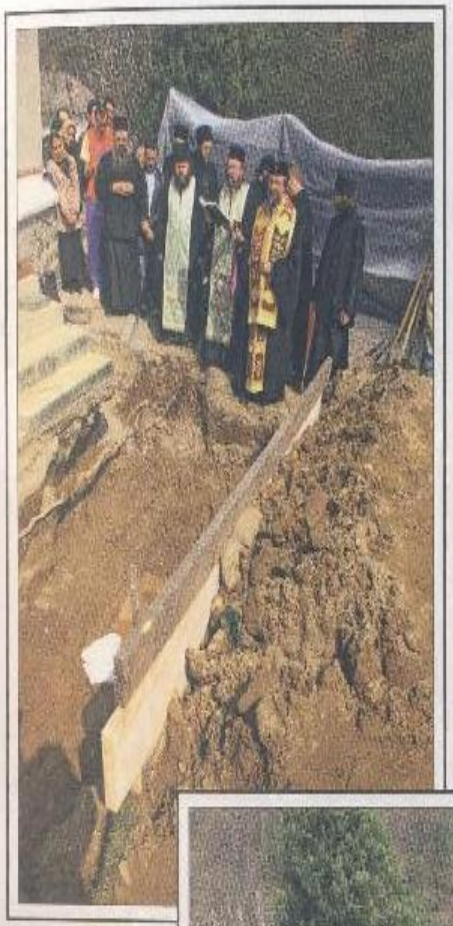

Slujba de parastas după dezgroparea moaștelor
10 aprilie 2009 – Ajunul Sfântului Calinic de la Cernica

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Racla cu moaștele
Cuviosului Irodion

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Sfințirea Bisericii Noi din Mănăstirea Lainici
odată cu canonizarea Sfântului Irodion
- 1 mai 2011 -

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

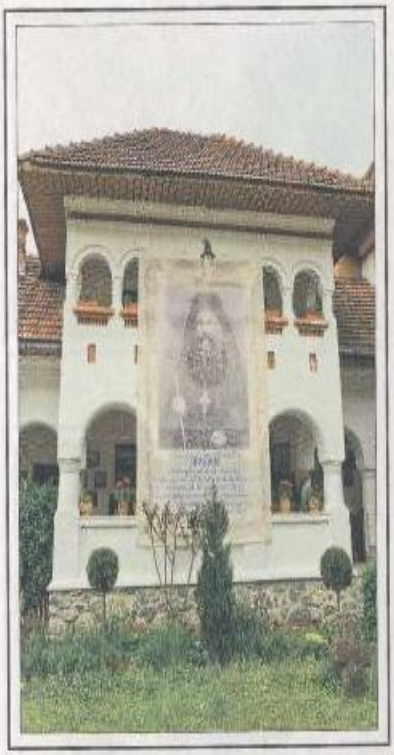

Canonizarea Sfântului Irodion
- 1 mai 2011 -

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Mormântul Sfântului Irodion înaintea dezgropării moaștelor

Lespedea de piatră de pe mormântul gol al Sfântului Irodion

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Icoana Sfântului Irodion
pictată de pictorul Grigore Popescu Muscel

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Scene din viața Sfântului Irodion pictate în pridvorul bisericii noi de pictorul Grigore Popescu Muscel

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

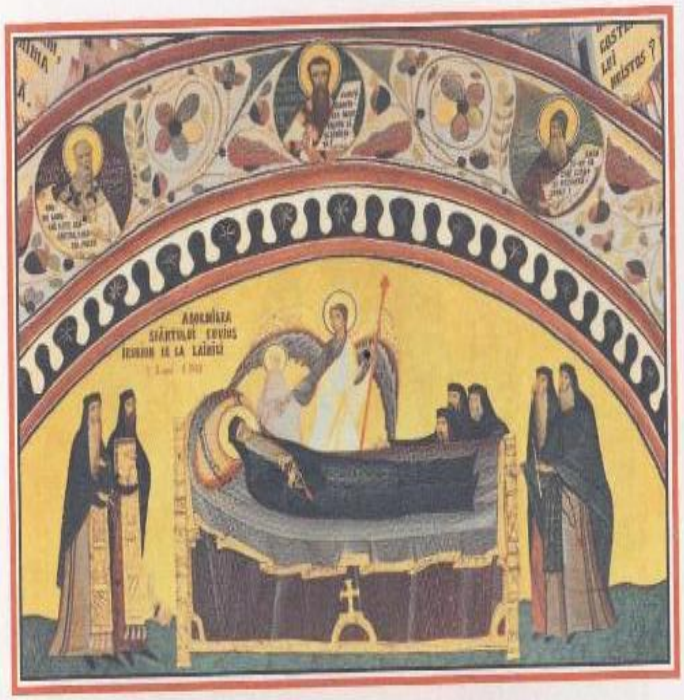

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IROBIN DE LA LAINICI

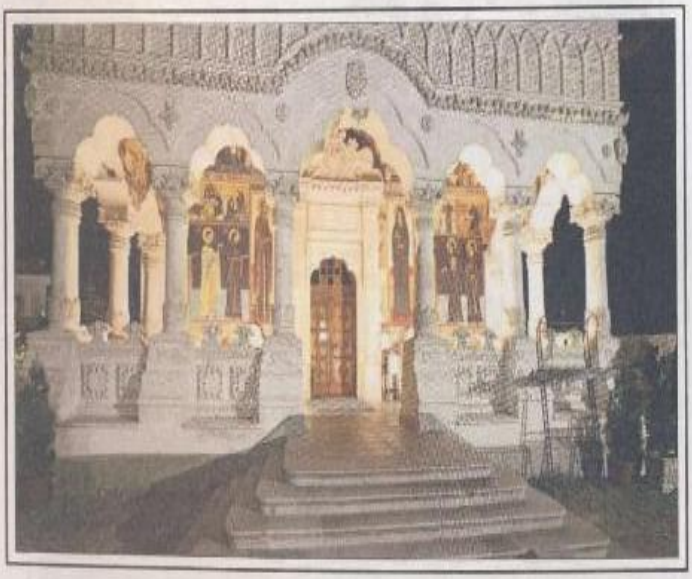

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

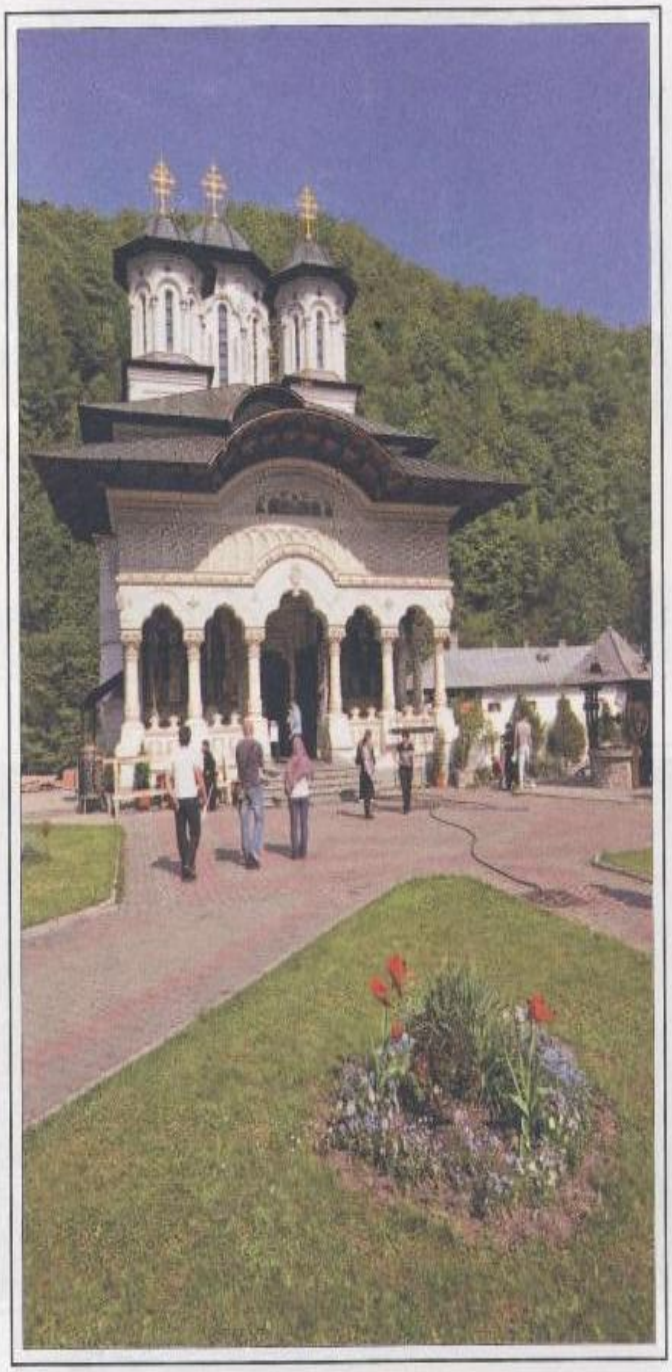

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IROBIN DE LA LAINICI

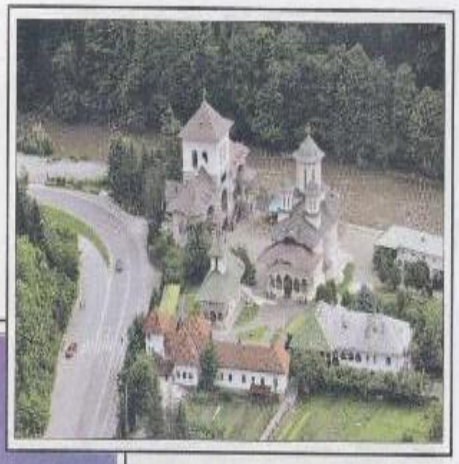

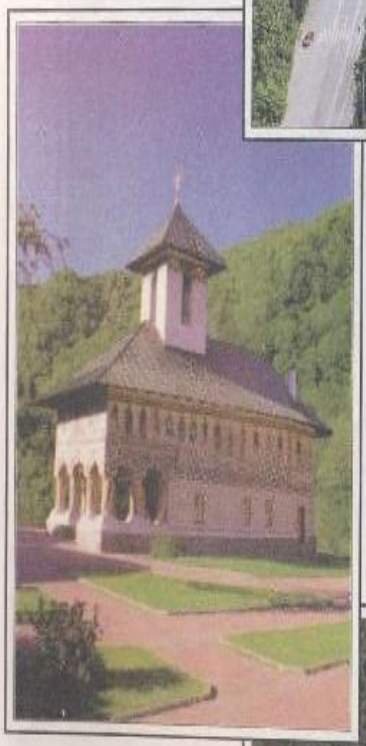

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IROBIN DE LA LAINICI

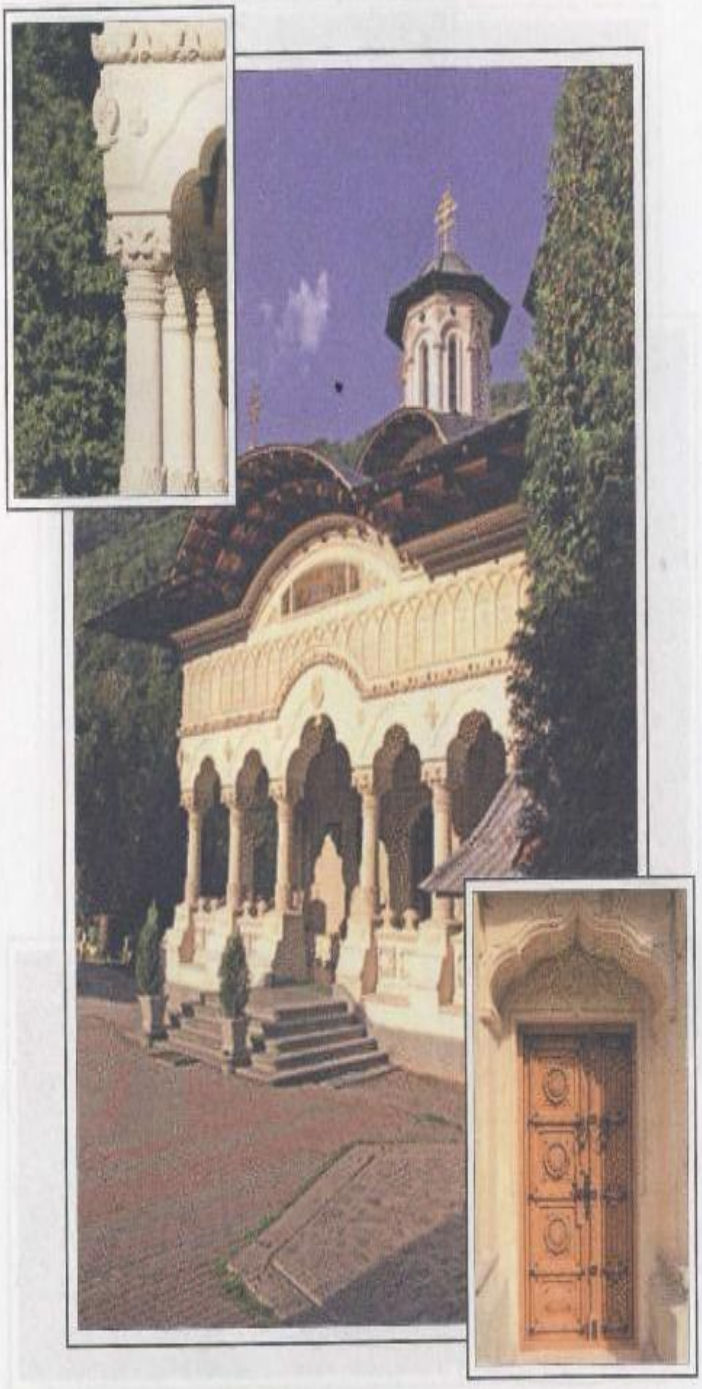

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFÂNTULUI CUVIOS IRODION DE LA LAINICI

Sfântul Irodion intrând în biserică la slujbă

Desen de Nane Crasnean

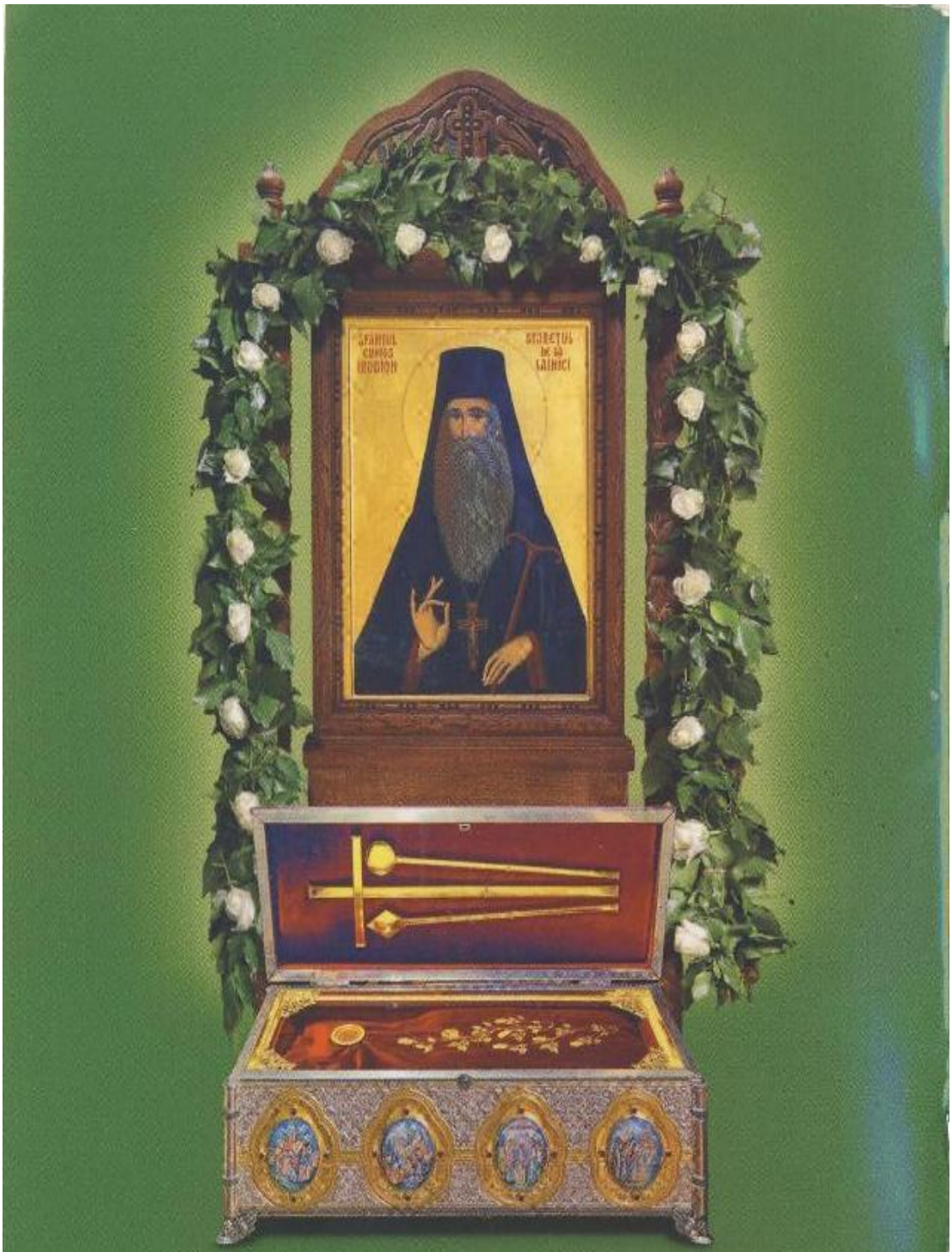

Sfinte Preacuvioase Irodioane, cu vrednicie
stai alături de Sfântul Ierarh Calinic în Biserica slavei și mijlocitor
adevărat în ceruri aflându-te, ocrotire primim noi toți de la tine;
căci la măsura părinților de demult ai ajuns preafericite.